

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

**แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน
ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
A Study of Interior Architecture Student's Attitude towards History of Interior
Architecture Courses at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang.**

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ขาติ ภาสวร

**รายงานโครงการวิจัยงบประมาณเงินรายได้
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประจำปี 2553**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน
ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
A Study of Interior Architecture Student's Attitude towards History of Interior
Architecture Courses at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชาติ ภาสวร

รายงานโครงการวิจัยงบประมาณเงินรายได้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประจำปี 2553

RCH

LG

395

K5

๙๕16๖

เลขหมู่ ๕.2

เลขทะเบียน 120205

วันที่ 9.01.2555

b. 193 ๕๐๐๖๖
i.

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ บรรจงศักดิ์ พิมพ์ทองที่เป็นจุดประเดิมในการวิจัยนี้ งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากทุนงบประมาณรายได้คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการวิจัย	แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง A Study of Interior Architecture Student's Attitude towards History of Interior Architecture Courses at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang.
แหล่งเงิน	งบประมาณรายได้
ประจำปีงบประมาณ	2553 จำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุน 50,000 บาท
ระยะเวลาทำการวิจัย	1 ปี ตั้งแต่ ตุลาคม 2552 ถึง กันยายน 2553
หัวหน้าโครงการวิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชาติ ภาสกร สาขาวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน กลุ่มวิชา สถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ปีพ.ศ.	2553
คำสำคัญ	ทัศนคติ, วิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน,

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และเก็บข้อมูลสำหรับเป็นแนวทางปรับปรุงเนื้อหาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 155 คน โดยใช้แบบสอบถามมาตราประเมินค่า 5 ระดับสอบถามในด้าน ผู้สอน เนื้อหา อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน การวัดประเมินผล และผลการเรียนรู้ ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยใช้สถิติทดสอบค่า t การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและการหาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านผู้สอน พบว่าระดับความพึงพอใจโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านเนื้อหาการเรียนการสอนพบว่าระดับความพึงพอใจโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเป็นอันดับหนึ่ง ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนพบว่า

ระดับความพึงพอใจโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการวัดและประเมินผลพบว่า ระดับความพึงพอใจโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ด้านผลการเรียนรู้มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากเป็นอันดับสอง

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของทัศนคติต่อการเรียนการสอนด้านต่าง ๆ โดยภาพรวม จำแนกตามเพศ สถานะการลงทะเบียน และ สถานภาพนักศึกษา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านเพศกับและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในโดยภาพรวม มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานะการลงทะเบียนและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพนักศึกษาและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้ามกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .001 ยกเว้น ด้านผลการเรียนรู้

จากผลการวิจัย พบว่าระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางจึงมีข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ให้ปรับปรุงการเรียนการสอนด้านผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดประเมินผล รวมทั้งด้านเนื้อหาการเรียนการสอนและด้านผลการเรียนรู้ที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุดด้วย

Title A Study of Interior Architecture Student's Attitude towards History of Interior Architecture Courses at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang.

Researcher Ass. Prof. Jati Passworn

Department Interior Architecture, Faculty of Architecture, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang.

Year 2009-10

Keyword Attitude, History of Interior Architecture courses,

ABSTRACT

The objective of this research is to study the attitudes of students towards History of Interior Architecture courses of Interior Architecture Department, at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, and to obtain guideline for developing an integrated curriculum learning . The samples consisted of 155 students, who registered in course/s of history of interior Architecture during 2006-2010 academic year, selected by means of purposive sampling. The questionnaire was 5-level Likert's Scale. The research instruments was focused in 5 aspects : instructor, content of subject, media, test and evaluation, and learning outcome. SPSS for Windows was used to analyse data. The Statistics used were percentage, arithmetic mean, Standard Deviation,t test , One Way ANOVA and Pearson Correlation.

The result revealed that the attitude towards all aspects were average level. The respondents agreed on two aspects, content of subject and learning outcome, at high level while the instructor, media, aswell as test and evaluation aspect are average level. When considering the respondents' overall attitude toward History of Interior Architecture courses separately with different genders, academic status, registration's history, the result were staitistically significant at 0.5 level. Significantly positive correlation were found between respobndent's attitude and gender at 0.5 level while respobndent's attitude and registration history at .001 level . On the contrary, the correlattion between respobndent's attitude and academic status was significantly negative at .001 level except learning outcome aspect was not significant.

Findings served as an guideline of five aspects for the department to develop the curriculum.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	[1]
บทคัดย่อภาษาไทย	[2]
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	[4]
สารบัญ	[5]
สารบัญภาพ	[8]
สารบัญตาราง	[9]
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1. หลักการและเหตุผลของ โครงการวิจัย	1
1.2. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	2
1.3. ขอบเขตในการวิจัย	3
1.4. ข้อตกลงเบื้องต้น	3
1.5. ทฤษฎีและกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	4
1.6. ข้อจำกัดของการวิจัย	6
1.7. ข้อตกลงเบื้องต้น	6
1.8. นิยามที่สำคัญ	6
1.9. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2.1. การพัฒนาหลักสูตร	9
2.2. การเรียนการสอน	11
2.3. วัตถุประสงค์การศึกษา	13
2.4. เนื้อหาการเรียนการสอน	15
2.5. ผู้สอน	16
2.6. อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน	17
2.7. การวัดประเมินผล	19
2.8. ผลการเรียนรู้	20
2.9. ทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ และการวัด	23

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.10.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	32
3.1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	32
3.2. ตัวแปรและการวัด	34
3.3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
3.4. การเก็บรวบรวมข้อมูล	37
3.5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	37
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	39
4.1.1. เพศ	40
4.1.2. สถานะการลงทะเบียน	41
4.1.3. สถานภาพนักศึกษา	42
4. 2 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน	43
4.2.1. ภาพรวม	43
4.2.2. ด้านผู้สอน	44
4.2.3. ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน	45
4.2.4. ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน	46
4.2.5 ด้านการวัดประเมินผล	47
4.2.6. ด้านผลการเรียนรู้	49
4.3 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน ด้านต่างๆ จำแนกตามเพศสถานภาพนักศึกษาและประวัติการลง ทะเบียน	51
4.3.1. เพศ	51

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
4.3.2. สถานการณ์ลงทะเลเบียน	55
4.3.3. สถานภาพนักศึกษา	60
4.4. ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน	66
4. 5 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถามปลายเปิดเป็นข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน	68
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	71
5.1 สรุปผลการวิจัย	72
5.2 อภิปรายผล	77
5.3 ข้อเสนอแนะ	80
5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	80
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในอนาคต	84
บรรณานุกรม	85
ภาคผนวก	92
ประวัติผู้วิจัย	

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	5
2.1	องค์ประกอบของกระบวนการเรียนรู้ทางการศึกษา	12
2.2	แสดงความสัมพันธ์ระดับวัตถุประสงค์	13
2.2	แสดงวัตถุประสงค์กับการพัฒนาหลักสูตรรายวิชา	14
4.1	แผนภูมิกราฟวงกลมจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	40
4.2	แผนภูมิกราฟวงกลมจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานะการลงทะเบียน	41
4.3	แผนภูมิกราฟวงกลมจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการศึกษา	42
4.4	แผนภูมิแท่งสามมิติแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายในต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน โดยภาพรวม	44

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปีการศึกษา	33
3.2	แสดงตัวแปรและการวัด	34
4.1	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	40
4.2	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานะการลงทะเบียน	41
4.3	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการศึกษา	42
4.4	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในในภาพรวมทุกด้านของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	43
4.5	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในด้านผู้สอน ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	45
4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในด้านเนื้อหา ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	46
4.7	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	47
4.8	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในด้านการวัดประเมินผลของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	48

สารบัญตาราง

(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.9	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติต่อการเรียนการสอน วิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในด้านผลการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขา สถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	50
4.10	แสดงค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความแปรปรวน ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของ ทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมใน จำแนกตามเพศ	54
4.11	แสดงค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความแปรปรวน ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของ ทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรมภายใน ในด้านต่างๆ ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมใน จำแนกตามสถานะการลงทะเบียน	59
4.12	แสดงค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความแปรปรวน ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของ ทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรมภายใน ในด้านต่างๆ ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมใน จำแนกตามสถานภาพการศึกษา	66-67
4.14	ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน	68
4.15	ค่าความถี่ร้อยละของข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการเรียนการ สอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน	69
5.1.	แสดงแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ภายใน	80-81

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผลของโครงการวิจัย

ประเทศไทยได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษา และแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2)พ.ศ. 2545 และภายหลัง กระทรวงศึกษาธิการ ได้ออกประกาศเรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 ขึ้นเป็นแนวทางพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อให้คุณภาพบัณฑิตที่ผลิตในสาขาวิชาของระดับคุณวุฒิเดียวกันมีมาตรฐานเทียบเคียงกันได้ทั้งในระดับชาติและสากลโดยสาขาที่เปิดสอนอยู่แล้วต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ ภายในปีพ.ศ.2555 แนวทางหนึ่งที่กำหนดไว้ เป็นเครื่องมือหนึ่งของการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการวัดการศึกษาตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษา คือ การกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเพื่อเสนอรายงานต่อหน่วยงาน ต่อสังกัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน

ทางด้านสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังได้มีการจัดการประเมินคุณภาพภายในด้านต่าง ๆ ขึ้น ในด้านการจัดการเรียนการสอน ทางสถาบันฯ จัดให้มีระบบประเมินอาจารย์ผู้สอน แม้จะมีการประเมินผลอาจารย์ผู้สอนในแต่ละภาคการเรียน แต่ประเด็นที่สอบถามประเมินมิได้บ่งชี้ถึงทัศนคติต่อที่มีต่อการศึกษา ไม่ทราบผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ ในการประยุกต์ใช้วิชาที่เรียนและบูรณาการความรู้ที่ได้จากรายละเอียดของวิชาที่เรียนกับวิชาอื่น ๆ สาเหตุอาจเพราะส่วนใหญ่การประเมินผลของสำนักทะเบียนให้นักศึกษาที่เรียนในวิชาประเมินเฉพาะเพียงมิติด้านอาจารย์ผู้สอน และตั้งเงื่อนไขให้นักศึกษาต้องประเมินเพื่อแลกเปลี่ยนกับการทราบผลการเรียนหลังสิ้นสุดภาคการศึกษา ดังนั้น จึงเป็นการยากที่จะหาข้อสรุปว่านักศึกษามีทัศนคติอย่างไรต่อวิชานั้น ๆ โดยเฉพาะในกรณีนี้ คือวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน

นอกจากนี้ คำถามที่ว่านักศึกษาเข้าใจเนื้อหาหลักซึ่งเพียงใด และตระหนักถึงความสำคัญของวิชานี้เพียงใด ยังเป็นที่กังขา เนื่องจากไม่ใคร่พบนักศึกษาปัจจุบันมีการประยุกต์ความรู้ที่ได้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในบูรณาการกับโครงการในวิชาที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบให้เห็นเป็นนัยสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นับตั้งแต่เปิดทำการสอนในหลักสูตรต่าง ๆ ได้มีการจัดการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะและวิชาทำนองเดียวกันมาตลอด ปัจจุบันกลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและวางแผน มีการจัดการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมสำหรับสาขาสถาปัตยกรรม และประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในสำหรับสาขาสถาปัตยกรรมภายใน ตามหลักสูตรปรับปรุงปีพ.ศ. 2525 นั้น สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายในมีการเรียนการสอนวิชาสถาปัตยกรรมภายใน 4 วิชา (ต่อเนื่องกัน) มีวิธีการเรียนการสอนที่เปลี่ยนไปตามระยะเวลา และบุคลากรที่เปลี่ยนไป

ปัจจุบันหลักสูตรต่างๆ ในมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีการปรับปรุงทั้งตัวเนื้อหาและรายละเอียด เพื่อให้ทันกับสถานการณ์ภายนอก ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม อีกทั้งเพื่อให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติรวมถึงหลักสูตรสาขาสถาปัตยกรรมภายใน ที่แม้จะมีการปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2552 เมื่อไม่นานมานี้ แต่ก็จำเป็นต้องพัฒนาปรับปรุงใหม่ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ ภายในปีพ.ศ. 2555 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ การศึกษาชั้นนี้จะช่วยให้ทราบทัศนคติเบื้องต้นของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน เพื่อศึกษาหาแนวทางและวิธีการที่เหมาะสมในการเรียนการสอนวิชาสถาปัตยกรรมภายในให้เกิดการบูรณาการกับรายวิชาอื่น ๆ ที่นักศึกษาเรียนอยู่

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.2.2 เพื่อศึกษาแนวทางปรับปรุงวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน สำหรับสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังให้สอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาปัจจุบัน

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษา สาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีขอบเขตของการวิจัย ข้อดังนี้

1.3.1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของ นักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.3.2. ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรม และการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ระหว่างปี 2550-2553 จำนวน 186 คน

1.3.3. ระยะเวลาดำเนินโครงการ 1 ปี เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม 2552 ถึงเดือนกันยายน 2553

1.4 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.4.1 สัมภาษณ์รวบรวมและทบทวนแนวคิดทางการพัฒนาการเรียนการสอนจากเอกสารหนังสือทางวิชาการศึกษา(เนื่องจากการวิจัยการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมแทบไม่มี จึงต้องอ้างอิงแนวคิดทฤษฎีจากองค์ความรู้ด้านการศึกษา)

1.4.2 เก็บรวบรวมข้อมูลประชากร นักศึกษาสาขา นักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ระหว่างปี 2550-2553

1.4.3 สัมภาษณ์ทัศนคติของนักศึกษานักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ลงทะเบียน

เรียนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ระหว่างปี 2550-2553 ด้วยแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ และแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า

1.4.4 วิเคราะห์ทัศนคติของ นักศึกษาสาขานักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรม และการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ระหว่างปีการศึกษา 2550-2553

1.4.5 สรุปผลและข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน

1.4.6 เรียบเรียงและจัดพิมพ์เผยแพร่เป็นรายงานฉบับสมบูรณ์

1.5 ทฤษฎีและกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับกรณีวิชาประวัติศาสตร์นั้น วินัย พงศ์ศรีเพียร(2543: 6-8) กล่าวว่า มีองค์ประกอบของการเรียนการสอนเหมือนกับวิชาอื่นๆ ได้แก่ (1)หลักสูตร (2)ผู้สอน (3)วิธีการสอน (4)สื่อการเรียนการสอน และ(5) การวัด/ประเมินผล(การฝึกหัดและวัดผล) ทั้งนี้ มีครูผู้สอนเป็นศูนย์กลางขององค์ประกอบทั้งหมด เป็นผู้ให้ทั้งความรู้ แหล่งความรู้ และวิธีการหาความรู้ การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพของวิชาประวัติศาสตร์จะช่วยพัฒนา"ความคิดวิเคราะห์(Critical Mind)ได้ดีที่สุด

จากแนวคิดดังกล่าวประกอบเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น

1.6.1 แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษาศาสาสถาปัตยกรรมภายในฯ เป็นตัวแปรที่สามารถสร้างเครื่องมือวัดได้

1.6.2 กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลด้วยความเข้าใจและตรงตามความเป็นจริง

1.7 ข้อจำกัดของการวิจัย

1.7.1 เนื่องจากการรวบรวมข้อมูลจากความคิดเห็นส่วนตัวของประชากร อาจทำให้ผลของการวิจัยครั้งนี้คลาดเคลื่อนไปบ้าง

1.7.2 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาศาสาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน ฯ ในการวิจัยครั้งนี้ ไม่ได้รวมกลุ่มนักศึกษาที่ลงทะเบียนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน หลักสูตร พ.ศ. 2525 ก่อนปีพ.ศ. 2548

1.7.3 ในการใช้แบบมาตราส่วนประเมินค่า วัดความคิดเห็นตามแนวทางของไลเคิร์ตเป็นเครื่องมือในการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง ไม่ได้นำมาวิจัยด้านอายุมาคิด เนื่องจากนักศึกษาชั้นเรียนเดียวกันมีอายุเท่ากันหรือน้อยไม่เกินไปหนึ่งปี

1.8 นิยามที่สำคัญ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาศาสาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ที่ได้ลงทะเบียนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในตั้งแต่ภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 – ภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 และ/หรือ นักเรียนที่มีรหัสประจำตัวนักศึกษาขึ้นต้นด้วยเลข 49-52

วิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน หมายถึง วิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน 1 และ/หรือ วิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน 2 และ/หรือวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน 3 และ/หรือ วิชา

ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน 4 ของหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิตสาขาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พุทธศักราช 2525

ทัศนคติต่อการเรียนการสอน หมายถึง ความรู้สึก ความพึงพอใจหรือความคิดเห็นที่เกิดจากประสบการณ์ ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ภายใน ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดประเมินผล ด้าน ผลการเรียนรู้ และด้านการบูรณาการ

ด้านผู้สอน หมายถึง ภาระหน้าที่ของผู้สอน ได้แก่ การเตรียมการสอน การฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้ เหตุผล และการตรวจงานที่มอบหมายของอาจารย์ผู้สอน

ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน หมายถึง ลักษณะเนื้อหาสาระวิชาในวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ภายใน ได้แก่ มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์ มีความต่อเนื่องของเนื้อหาในวิชา และความเข้าใจ เนื้อหาในวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน

ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ประเภทอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนในวิชาประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรมภายใน ได้แก่ มีการใช้สไลด์การสอน มีการใช้สื่อเสริมการสอนอื่น และมีการใช้เอกสาร ประกอบการสอนในวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน

ด้านการวัดประเมินผล หมายถึง วิธีการวัดและประเมินผลในวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ได้แก่ จำนวนงานที่มอบหมาย มีแบบฝึกทดสอบ ความยากของข้อสอบปลายภาคและเกรดที่ได้รับมีความ เหมาะสม

ด้านผลการเรียนรู้ หมายถึง ผลของการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ในวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในตาม แนวคิดของบลูม ได้แก่ รู้เจือใจในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่องานออกแบบ รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการ ออกแบบ เข้าใจมโนทัศน์(concept)ในการออกแบบมากขึ้น สามารถวิเคราะห์ยุคสมัยงานออกแบบ สามารถ จำแนกบอกรายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆ ประเมินตัดสินงานออกแบบที่ดีได้ สามารถแก้ปัญหางาน ออกแบบจากความรู้จากวิชา สามารถวางผังบนพื้นความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน สามารถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา สามารถสืบค้นหาเรื่องที่น่าสนใจอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน และมีทักษะความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงานศิลปะ

1.9 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.9.1. งานวิจัยนี้เป็นแนวทางและข้อมูลให้ผู้สอนผู้รับผิดชอบหลักสูตรฯ เข้าใจทัศนคติของนักศึกษาต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์และแนวทางพิจารณา การจัดเรียนการสอนที่เหมาะสมในอนาคต

1.9.2. เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาหรือผู้ที่สนใจตระหนักถึงความสำคัญของวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในส่วนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ทบทวนเพื่อเป็นแนวทางสร้างกรอบในการการวิจัยโดยเนื้อหาได้แบ่งออกเป็น 10 แนวคิดหลัก คือ (1) การพัฒนาหลักสูตร (2) การเรียนการสอน (3) วัตถุประสงค์การศึกษา (4) เนื้อหาการเรียนการสอน (5) ผู้สอน (6) อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน (7) การวัดประเมินผล (8) ผลการเรียนรู้ (9) ทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ และการวัดและ (10) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การพัฒนาหลักสูตร

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนา หรือปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตร วิชา และประสบการณ์ภาคสนาม ตามระดับคุณวุฒิของแต่ละสาขา/สาขาวิชา เพื่อให้มั่นใจว่าบัณฑิตมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คณะกรรมการอุดมศึกษากำหนดและต้องครอบคลุม 5 ด้าน คือ

- 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม
- 2) ด้านความรู้
- 3) ด้านทักษะทางปัญญา
- 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
- 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักการศึกษาหลายท่านทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ให้ความหมายของหลักสูตรตั้งแต่ความหมายของหลักสูตรระดับชาติจนถึงหลักสูตรระดับการเรียนการสอนในชั้นเรียน ดังนี้

ออชส์(Ochs 1974อ้างถึงใน ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล 2529: 211) หลักสูตร หมายถึงโปรแกรมที่เป็นเนื้อหาของแต่ละวิชา และที่เป็นของแต่ละชั้น โปรแกรมที่เป็นเนื้อหาของแต่ละวิชาของการเรียนทั้งหมด หรือโปรแกรมที่เป็นเนื้อหาของวิชาต่าง ๆ สำหรับการเรียนทั้งหมดหรือแม้แต่การเรียนทั้งหมดของการศึกษา

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525 : 3) ให้ความหมายของหลักสูตรในนัยยะที่แคบที่สุด คือ วิชาที่สอน ซึ่งจะบ่งบอกความมุ่งหมาย ขอบข่ายเนื้อหา แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แหล่งทรัพยากร และการประเมินผลให้กับครูผู้สอน

ธำรง บัวศรี (2532 : 7) ให้ความหมายว่า หลักสูตร หมายถึง แนวทางในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งผู้สอนจะต้องคอยตะล่อม ชักจูง และตกแต่งการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร

รุจิร ภู่อสาระ (2545:1) ได้อธิบายความหมายของหลักสูตรว่า หมายถึง แผนการเรียน ประกอบด้วยเป้าหมาย และจุดประสงค์เฉพาะที่จะนำเสนอและจัดการเนื้อหา รวมถึงแบบของการเรียนการสอนตามจุดประสงค์ และท้ายที่สุดจะต้องมีการประเมินผลของการเรียน

สรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง แนวทางจัดการเรียนการสอนรายวิชาที่ถูกจัดทำขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนด้วยจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ เนื้อหาสาระและกิจกรรมประสบการณ์ที่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของผู้เรียน และมีความสำคัญคือ เป็นแนวทางที่ผู้จะต้องยึดถือในการจัดเรียนการสอน แต่

ส่วน “การพัฒนา” ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Development” มีความหมายอยู่ 2 ลักษณะ คือ การทำให้ดีขึ้นหรือทำให้สมบูรณ์ขึ้น และการทำให้เกิดขึ้นด้วยเหตุนี้การพัฒนาหลักสูตรจึงมีความหมายใน 2 ลักษณะ คือ การทำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น หรือสมบูรณ์ขึ้น กับการสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่ โดยไม่มีหลักสูตรเดิมเป็นพื้นฐานเลย(สงัด อุทรานันท์ 2532)

ดังนั้น ในการศึกษาแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในฯ นั้น จึงเป็นการศึกษาแนวทางพัฒนาในลักษณะทำวิชาที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นหรือสมบูรณ์ขึ้น

สันต์ ธรรมบำรุง(2527: 105) กล่าวว่า โครงสร้างของหลักสูตรประกอบด้วย

- 1) การตั้งจุดมุ่งหมาย มีการเรียนรู้ หรือมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรทางใด
- 2) การจัดเนื้อหาวิชา อุปกรณ์การสอน วิธีการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้
- 3) การวัดผล เพื่อดูว่า ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ และเพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขถ้าไม่ตรงจุดมุ่งหมาย

2.2 การเรียนการสอน

สุริย์ สุวรรณปรีชา(2524) อธิบายว่า การเรียนคือกิจกรรมของผู้เรียน การสอนคือกิจกรรมของผู้สอนแยกขาดจากกัน แต่กระบวนการการเรียนการสอนหมายถึงกิจกรรมระหว่างผู้เรียนและผู้สอน มีจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนคือการเปลี่ยนพฤติกรรมในตัวผู้เรียนใน (1) ด้านความรู้ จากรู้น้อยเป็นรู้น่า (2)ด้านความสามารถ จากทำไม่ได้เป็นทำได้ (3) ด้านความสนใจจากไม่สนใจเป็นสนใจเป็นต้น

สันต์ ธรรมบำรุง(2527: 106) กล่าวว่า การสอน(instruction) หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้สอนกระทำ หรือแสดงให้ผู้รู้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทั้งการเรียนรู้ และลักษณะพฤติกรรมด้านความรู้ ทักษะและความรู้สึก ทางกระบวนการเรียนและการสอนควบคู่กันไป จึงมีความหมาย 2 ประการรวมกัน คือการเรียนและการสอน ทั้งนี้ การเรียน หมายถึง (1)การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น ในแต่ละบุคคล และ(2)ลักษณะพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง มี 3 ลักษณะ ได้แก่ ทางด้านพุทธิปัญญา หรือ ความรู้ (Cognitive domain) ทางด้านทักษะ หรือ ความคล่องแคล่ว(Psychomotor domain) และทางความรู้สึก ความสนใจ เจตคติ และค่านิยม (Affective domain) ส่วนการสอน หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้สอนกระทำหรือแสดงเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลง

รวีวรรณ แสงฉาย (2541:193X) กล่าวว่า การสอน หมายถึง การให้การเรียนรู้ การเรียนรู้หมายถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ดี

ทวี ท่อแก้วและคณะ(2501) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่ดีสามารถนำผลจากการเรียนรู้จากความต้องการของบุคคลนั้นไปใช้ในการชีวิตประจำวัน ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ ได้แก่

- 1) ปัจจัยทางด้านจิตใจ ได้แก่ แรงกระตุ้น(motivation)ในการเรียนรู้ เช่นความสนใจ แรงกระตุ้นในการเรียนแบ่งเป็น
 - แรงกระตุ้นภายใน(intrinsic) ได้แก่ เนื้อหาเป็นสิ่งที่มีความหมายแก่ผู้เรียน ทำให้สนใจและเรียนด้วยใจรัก
 - แรงกระตุ้นภายนอก(extrinsic) เช่น การให้รางวัล การลงโทษ การยกย่อง การติเตียน การให้มีการแข่งขันกัน
- 2) ปัจจัยทางร่างกาย ได้แก่สภาพร่างกาย ความพร้อมในการเรียนรู้
- 3) ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม ได้แก่บรรยากาศที่ดี หมายถึงลักษณะของห้องเรียนที่เหมาะสม

แต่ประภาพันท์ เอี่ยมสุภามิตร (2550: 1-6) แย้งว่า สิ่ง que ผู้เรียนได้เรียนรู้ ไม่สามารถบอก que ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือไม่ เพราะผู้เรียนอาจเรียนรู้ขึ้นในเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่ผู้สอนไม่ได้ตั้งใจ แต่สามารถบอกสิ่ง que ผู้เรียนได้รู้ตามเป้าหมายที่กำหนด ด้วยการชี้วัดของกระบวนการแสดงออก (performance) ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการการเรียนรู้(Learning)

สุราษฎร์ พรหมจันทร์(2550:23) ย้ำว่า การจัดการเรียนการสอนมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ ให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ ดังนั้นก่อนการจัดการเรียนการสอนจึงต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์การสอนไว้ก่อนล่วงหน้าว่า จะให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้อะไร อย่างไร หลังจบการเรียนการสอนแล้ว

กล่าวได้ว่า การเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ทั้งความรู้ ทักษะและความรู้สึกตามวัตถุประสงค์ที่วางแผนไว้โดยที่การเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ขององค์ประกอบกระบวนการเรียนรู้ทางการศึกษาต่างๆ (กรมวิชาการ2545: 21) ได้แก่ (1) ผู้สอน (2) เนื้อหาความรู้ (3) สื่อ (4) ผู้เรียน และ(5) ผลที่เกิดขึ้น(ได้แก่ ผลการเรียนรู้) องค์ประกอบทั้งหมดสัมพันธ์กันดังภาพที่ 2.3

ภาพ ที่ 2.1 องค์ประกอบของกระบวนการเรียนรู้ทางการศึกษา

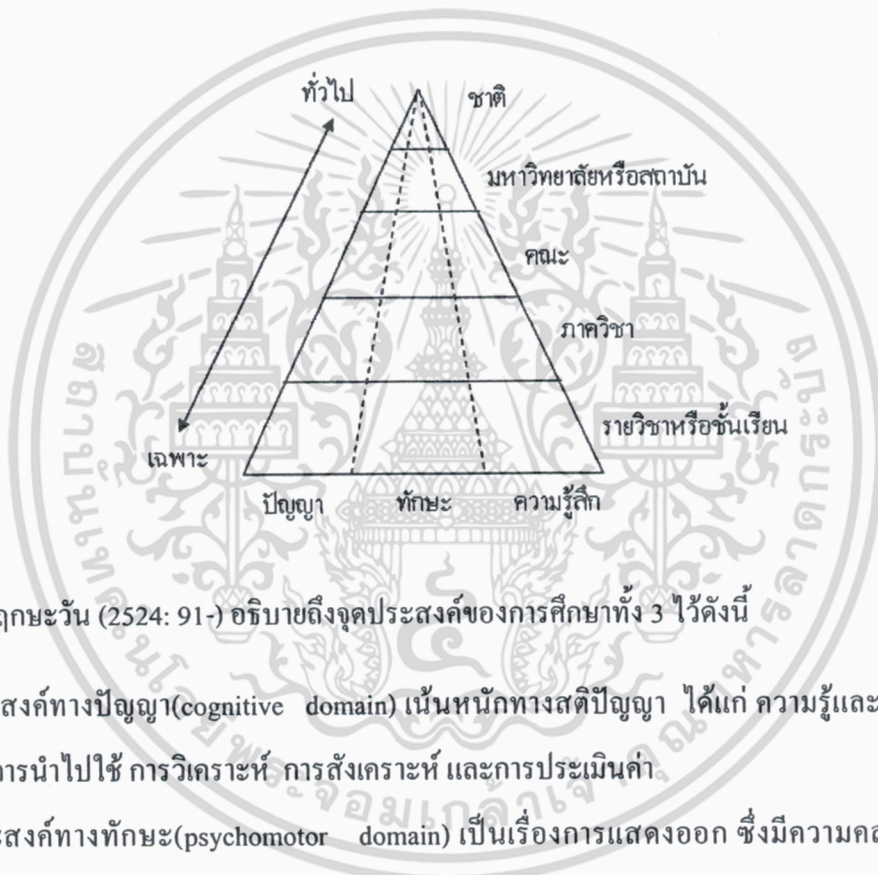

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 วัดดูประสงค์การศึกษา

ทองจันทร์ หงส์คารมย์ (2528: 53-56) กล่าวว่าหลักสูตรการศึกษาใด ๆ ควรมีวัดดูประสงค์ แบ่งได้เป็นระดับ ๆ ไป ได้แก่ วัดดูประสงค์ระดับชาติ วัดดูประสงค์ระดับระดับมหาวิทยาลัย วัดดูประสงค์ระดับภาควิชา และวัดดูประสงค์ระดับรายวิชาหรือชั้นเรียน โดยจัดทำเป็นหมวดหมู่ใหญ่ 3 หมวดหมู่ คือ (1) หมวดปัญญา (2)หมวดทักษะ (3)หมวดความรู้ลึก

ภาพที่ 2.2 แสดงความสัมพันธ์ระดับวัดดูประสงค์

บันลือ พลฤกษ์วัน (2524: 91-) อธิบายถึงจุดประสงค์ของการศึกษาทั้ง 3 ไว้ดังนี้

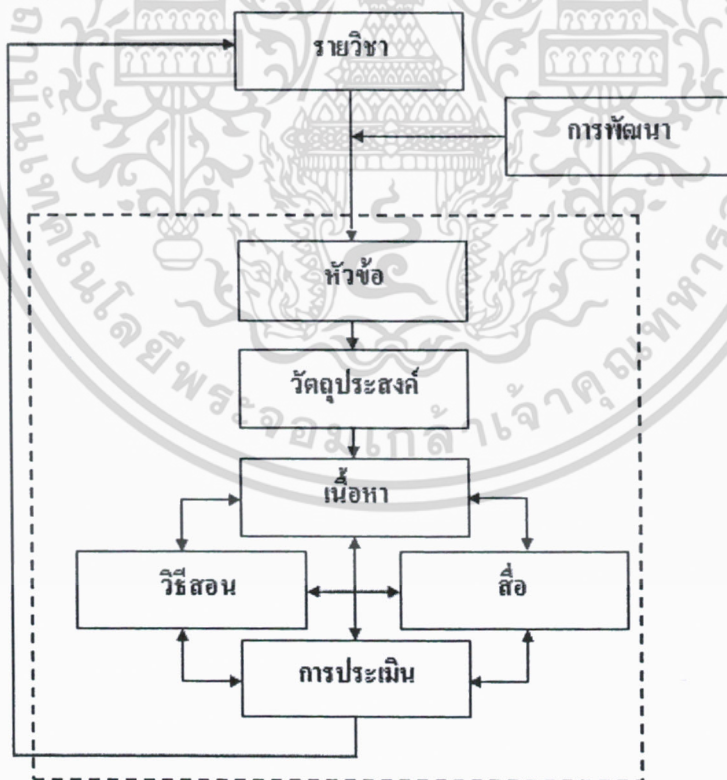
- 1) จุดประสงค์ทางปัญญา(cognitive domain) เน้นหนักทางสติปัญญา ได้แก่ ความรู้และความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า
- 2) จุดประสงค์ทางทักษะ(psychomotor domain) เป็นเรื่องการแสดงออก ซึ่งมีความคล่องตัว แม่นยำ รวดเร็วในการปฏิบัติ การใช้ภาษา และการจัดแสดงต่างๆ
- 3) จุดประสงค์เชิงความรู้ลึก(affective domain) หมายถึง ความรู้ลึกที่มีต่อสิ่งใด สิ่งหนึ่ง ด้วยการแสดง ความสนใจ ความกระตือรือร้นในการทำงาน การเรียนวิชานั้น ๆ เข้าใจในคุณค่าความดี สวยสดงดงาม และแรงจูงใจต่าง ๆ ด้วย

ฉันทนา โหมคมณี (2546: 19) เห็นว่า ทั้ง 3 ประการนี้ คือ ความรู้(cognitive: knowing) ทักษะด้านปฏิบัติ (Psychomotor: doing) และเจตคติที่ดี มีความชื่นชมชื่นชอบ(affective: feeling) เมื่อผู้สอนใช้วิธีการบรรยายอย่างเดียวยังจะบรรลุเพียงข้อเดียวคือ ความรู้

พันธุทิพย์ รามสูตร(2541: 30) อธิบายว่า วัตถุประสงค์การศึกษา เป็นวัตถุประสงค์ที่บอกผลของการเรียนรู้ ที่ผู้สอนคาดหวังให้เกิดกับผู้เรียน เพราะมีประโยชน์ในการใช้ประเมินการสอนของผู้สอน ใช้นำทางการเรียนการศึกษา ใช้เป็นเกณฑ์ในการสร้างหลักสูตร และเป็นการสื่อสารระหว่างผู้สอนวิชาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกัน เพื่อป้องกันการซ้ำซ้อน

สุราษฎร์ พรหมจันทร์(2550:29) กล่าวว่า วัตถุประสงค์การสอน เป็นหลักฐานในการกำหนดเนื้อหาวิชาที่จะสอนว่า มีขอบเขตแค่ไหน นอกจากนั้น ยังจะเป็นเครื่องมือในการกำหนดวิธีสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลอีกด้วย (ดังภาพที่2.3)

ภาพที่2.3 แสดงวัตถุประสงค์กับการพัฒนาหลักสูตรรายวิชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 เนื้อหาการเรียนการสอน

ทาบา(Taba 1962) มีทัศนะว่าการพัฒนาหลักสูตรในด้านเนื้อหา จะต้องคัดเลือกเนื้อหาสาระตาม จุดมุ่งหมายที่กำหนด และให้สอดคล้องกับวัย ความสามารถของผู้เรียน โดยเนื้อหาต้องมีความเชื่อถือได้ และ สำคัญต่อการเรียนรู้ ทั้งนี้การจัดเนื้อหาควรคำนึงถึงความต่อเนื่อง และความยากง่ายของเนื้อหา วุฒิภาวะ ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน

สุราษฎร์ พรหมจันทร์(2550: 68-70) ให้ความหมายของเนื้อหา (Information หรือ Content) ว่า เป็นข้อมูล หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่จะต้องให้แก่ผู้เรียนเพื่อมีความรู้และสามารถนำความรู้นั้น ไปแก้ปัญหาได้เนื้อหาในการ เรียนการสอน จะต้องพิจารณาตามวัตถุประสงค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องครอบคลุมเงื่อนไขและ/หรือมาตรฐาน ของวัตถุประสงค์ต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม ก็เชื่อว่าเนื้อหาทุกอย่างจะต้องนำมากล่าวมาพูดในชั่วโมงสอน ผู้สอน จะต้องวิเคราะห์ว่าส่วน ไหนเป็นเนื้อหาต้องรู้ (Must Know) ควรรู้ (Should Know) หรือน่าจะรู้ (Could Know) เพื่อที่จะจัดเวลาและจุดเน้น ได้ถูกต้อง ดังนั้น เนื้อหาที่จำเป็นและสำคัญจะต้องนำมาพิจารณาก่อน ความสำคัญ ที่ว่านั่น ดูได้หรือวิเคราะห์ได้จาก

(1) ความจำเป็นในการใช้งาน ซึ่งหากขาดเนื้อหานั้น ๆ ไปแล้ว ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้และนำไปใช้งาน ได้หรือไม่

(2) ความยากของเนื้อหา เนื้อหาที่ยากย่อมต้องการการแยกย่อย การจัดลำดับที่เหมาะสม รวมทั้งเทคนิควิธี สอนที่ต้องมีการปรับแต่งโดยตลอด การจัดการเรียนการสอนจึงต้องใช้เวลากับเนื้อหาดังกล่าวเพิ่มมากขึ้นด้วย

สรุปว่า เมื่อมีจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้ว ก็ถึงขั้นการเลือกสาระความรู้ต่างๆ ที่จะนำไปสู่การพัฒนา ผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เพื่อความสมบูรณ์ของวิชาความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสม ในการนี้ จึง ครอบคลุมถึงการคัดเลือกเนื้อหาวิชาแล้วพิจารณาจัดลำดับเนื้อหาเหล่านั้นว่า เนื้อหาสาระใดควรเป็นพื้นฐานของ เนื้อหาใดบ้าง ควรให้เรียนอะไรก่อนอะไรหลัง ทั้งนี้ เนื้อหาเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งมีผลต่อการเลือกวิธีการสอน (ฉันทนา โหมคมณี 2546: 19) องค์ประกอบของความรู้ด้านเนื้อหาและวิธีการสอนที่เหมาะสมส่งเสริมการ จัดการเรียนการสอนของครูได้อย่างมีประสิทธิภาพและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหานั้น ได้(ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ และคณะ 2553: 1000)

2.5 ผู้สอน

กัญญา วีรยวรรณ(2536: 30) กล่าวถึง คุณสมบัติของผู้สอนที่ดี คือ

- 1) ด้านความรู้ คือมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ
- 2) ด้านวิธีสอน ผู้สอนต้องมีความรู้และทักษะในการถ่ายทอดความรู้ ความคิดสู่ผู้เรียนอย่างดี รู้จักเทคนิคการสอนต่างๆ มาใช้ให้เหมาะกับธรรมชาติของวิชา ขนาดกลุ่มของผู้เรียนและความแตกต่างของผู้เรียน
- 3) ด้านบุคลิกได้แก่ ความมีคุณธรรม ความประพฤติ กิริยา ท่าทาง การพูด แสดงออกถึงการเป็นผู้มีความรู้ดี มีความเข้าใจในผู้เรียน

ฮาวเวล(Howell et al 1993 อ้างถึงใน เชาวลิต ชูกำแหง 2551: 70) การเรียนการสอน โดยครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้เป็นปัจจัยหนึ่งในสามของความสำเร็จของผู้เรียนในการเรียนรู้ นอกเหนือจาก ผู้เรียนและหลักสูตรแล้ว ความสำเร็จขึ้นอยู่กับผู้สอนที่เป็นกลไกขับเคลื่อน

อัลคิน(Alkin 1992 อ้างถึงใน เชาวลิต ชูกำแหง 2551: 70) กล่าวถึงบทบาทของผู้สอน คือ การนำหลักสูตรไปใช้ ไปสู่การเรียนการสอน โดยมีผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหา และประสบการณ์จากหลักสูตรไปยังผู้เรียน ซึ่งถือว่าการใช้หลักสูตรจะสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้สอน

ทั้งนี้ การถ่ายทอดความรู้(Teaching) ปรากฏในรูปพฤติกรรมของผู้สอน(สันต์ ธรรมบำรุง 2527) พฤติกรรมของผู้สอนนี้ก็คือพฤติกรรมการสอน ซึ่งพัชณี สุกใส (2548: 3) ได้ให้นิยามว่า หมายถึง การปฏิบัติการสอนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ในด้านการเตรียมการเรียนการสอน การสอน และการประเมินผล

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2528: 62-74) กล่าวว่า วิธีหลักที่ผู้สอนในมหาวิทยาลัยยึดถือปฏิบัติกันโดยกว้างขวาง คือ วิธีการสอนแบบบรรยาย ซึ่งมีจุดประสงค์โดยทั่วไปให้ผู้เรียนเรียนรู้เนื้อหาวิชาแนวคิดเบื้องต้นหรือคำนิยามหลักหรือข้อมูลที่เป็นต้องมีการอธิบายเพิ่มเติมหรือสรุปรวบยอด ทั้งนี้ รูปแบบการบรรยาย อาจแบ่งเป็น 3 รูปแบบ คือ (1)การบรรยายแบบเป็นทางการ (2)การบรรยายโดยใช้สื่อประสม และ(3)การบรรยายเชิงอภิปราย

แต่สุราษฎร์ พรหมจันทร์. (2550: 80) พิจารณาว่า รูปแบบการสอนอาจแบ่งออกได้เป็น 3 รูปแบบหลัก ๆ จากกิจกรรมของครูและผู้เรียน คือ

- 1) รูปแบบที่กิจกรรมอยู่ที่ครูผู้สอนเป็นหลัก ได้แก่ การบรรยายซึ่งเป็นวิธีที่ใช้กันมาโดยตลอด
- 2) รูปแบบที่ครูผู้สอนและผู้เรียนมีกิจกรรมร่วมกัน เช่น การสอนแบบถามตอบ การสอนแบบอภิปราย
- 3) รูปแบบการเรียนการสอนที่กิจกรรมทั้งหมดอยู่ที่ผู้เรียนเอง ก็คือการเรียนจากสื่อสำเร็จรูปที่มีผู้พัฒนาเอาไว้แล้ว

นอกจาก การสอนแล้ว อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน (2544: 23) กล่าวว่า อาจารย์ว่ามีหน้าที่อื่นๆ อีก เช่น ทำวิจัย ทำนุบำรุงวัฒนธรรม บริการทางสังคม หรือกล่าวโดยสรุปว่า กิจกรรมของอาจารย์ มี 7 ข้อ (ตามแนวคิดของเครสเชล 1976) ได้แก่

- 1) ทำการสอนระดับปริญญาตรี
- 2) ทำการสอนระดับบัณฑิตศึกษา
- 3) พิจารณาวิชาหลักสูตร เตรียมอุปกรณ์การสอน ประเมินและให้เกรดผลการเรียนนักเรียน
- 4) ให้คำแนะนำและแนะแนวแก่นักศึกษา
- 5) ทำวิจัยทำสิ่งใหม่ ที่สร้างสรรค์ และทำกิจกรรมทางวิชาการทั้งในด้านพื้นฐานและประยุกต์
- 6) ให้บริการทางวิชาการ ทั้งภายในและนอกสถาบัน
- 7) ร่วมกิจกรรมของสถาบันทุกระดับ เพื่อทำนุบำรุงคุณธรรมและวัฒนธรรม ศิลปะตลอดจนสิ่งแวดล้อม

2.6 อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน

สื่อเปรียบเสมือนตัวกลางเชื่อมโยงที่สำคัญระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนมีการเรียกชื่อต่างๆ เช่น อุปกรณ์การสอน โสตทัศนอุปกรณ์ โสตทัศนอุปกรณ์ สื่อการสอนสื่อการเรียน เป็นต้น หากสื่อเน้นการนำมาใช้กับผู้สอนเรียกสื่อการสอน หากแต่ถ้าเน้นนำมาใช้กับผู้เรียนเรียกสื่อการเรียน แต่เนื่องจากการเรียนการสอนมักเกิดพร้อมกันและเกี่ยวเนื่องกันจึงเรียกสื่อการเรียนการสอน(instruction media) หรือแต่เดิมเรียกอุปกรณ์การสอน(teaching aids) สื่อการเรียนการสอน จึงหมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน สรุปว่าสื่อการเรียนการสอนหมายถึงการถ่ายทอดความรู้ความคิดตลอดจนทักษะต่างๆนั้นเอง(กระทรวงศึกษาธิการ: 2548)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ให้ความหมายของสื่อการสอนไว้ว่า สื่อการสอน หมายถึง ระบบกรนำวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการมาเป็นตัวกลางในการศึกษาแก่ผู้เรียน ดังนั้น จำแนกประเภทของ สื่อการศึกษา ออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

- 1) ประเภทวัตถุ (Materiate) ได้แก่ สิ่งที่เป็นสิ่งของทั้งหลาย ทั้งรูปภาพ สัญลักษณ์
- 2) ประเภทอุปกรณ์ (Eguipment) วีดิทัศน์ โทรทัศน์ วิทยุ คอมพิวเตอร์
- 3) ประเภทวิธีการ (Methods) เป็นสื่อประเภทกระบวนการ และการกระทำ เช่น การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนแบบต่างๆ การสาธิต การทดลอง การจัดนิทรรศการ

วิลเลียม เอช อัลเลน (William H. Allen อ้างถึงใน บงกช ทองวรินทร์ 2541 : 145) เห็นว่า การเรียนรู้จะมี ประสิทธิภาพถ้าใช้สื่อการสอนสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จำแนกได้ 6 อย่าง ดังนี้

- 1) การเรียนรู้ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง(Learning factual information) ที่มีแหล่งอ้างอิงชัดเจนเป็นรูปธรรม ใช้สื่อภาพนิ่ง ภาพยนตร์ โทรทัศน์ เทปบันทึกเสียง บทเรียนแบบ โปรแกรม สิ่งพิมพ์ และการบรรยายจะมี ประสิทธิภาพได้
- 2) การเรียนรู้ลักษณะความเหมือนความแตกต่าง(Learning visual identification) ที่อาศัยจับคู่สัมผัสในการ จำแนกความเหมือน และความแตกต่างของคุณลักษณะทางด้านกายภาพของสิ่งของ เช่น รูปสัญลักษณ์ รูปทรง รูปแบบ และหนักเบาของสี จะเกิดประสิทธิภาพสูงสุดเมื่อนำสื่อประเภทมีภาพประกอบมาใช้ เช่น อนุภาพ สไลด์ ฟิล์มสตริป ตลอดจนสื่อภาพเคลื่อนไหวและวัสดุ 3 มิติ แต่สื่อประเภทสิ่งพิมพ์ เทปเสียง และการบรรยาย จะเกิดการเรียนรู้ลักษณะความเหมือน ความแตกต่างน้อยที่สุด
- 3) การเรียนรู้หลักเกณฑ์ มโนทัศน์และกฎ(Learning principles, concepts and rules) ที่สัมพันธ์กันของ สิ่งของ หรือเหตุการณ์ การตีความหมายของกฎ หรือหลักการเกี่ยวกับการทำงานของสิ่งต่าง ๆ การนำเสนอ โดย ภาพเป็นสื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพการเรียนรู้มากกว่าและใช้เวลาเพื่อการเรียนรู้ต่ำกว่า
- 4) การเรียนรู้กระบวนการขั้นตอน(Learning procedure) ที่เกี่ยวกับลำดับขั้นตอน การปฏิบัติงาน การ กระทำ หรือดำเนินงาน สื่อที่เหมาะสมในการเรียนรู้คือ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ บทเรียนแบบ โปรแกรมและการ สาธิต

5) การเรียนรู้ทักษะการลงมือปฏิบัติจริง (Performing skilled perceptual-motoracts) ที่เน้นการเคลื่อนไหวของระบบประสาท กล้ามเนื้อและการใช้วัยวะต่างๆ ของร่างกายสื่อที่สามารถเลือกมาใช้ได้คือ ภาพยนตร์ และการสาธิตแต่การเรียนรู้จะบรรลุผลสูงสุดได้หากผู้เรียนมีโอกาสดำเนินมือฝึกปฏิบัติด้วย

6) การเรียนรู้ด้านการพัฒนาเจตคติ ความคิดเห็น แรงจูงใจ (Developing desirable attitudes, opinion and motivations) ที่เกี่ยวกับความรู้สึกรักคิด ทัศนคติ ความสนใจ ความเชื่อ ความรับผิดชอบอารมณ์และค่านิยม สื่อที่ไม่ควรนำมาใช้ คือ สื่อภาพนิ่งและวัสดุสามมิติ

สุราษฎร์ พรหมจันทร์ (2550: 101-106) เสนอข้อพิจารณาเบื้องต้นในการเลือกใช้สื่อในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึง

- 1) วัตถุประสงค์การสอน/เนื้อหา
- 2) พื้นฐานความรู้และประสบการณ์ผู้เรียน
- 3) ความคุ้มค่าในการใช้ และ
- 4) สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

โดยการเลือกสื่อเพื่อใช้ในการเรียนการสอน อาจมองจากสื่อที่เป็นนามธรรมไปหาสื่อที่เป็นรูปธรรมมากกว่าก็ได้ โดยพิจารณาจากคำพูดคำเขียน ไปหาภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว หุ่นจำลองและของจริง การใช้สื่อนอกจากจะส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่ง่ายสะดวกรวดเร็วแล้ว ยังจะช่วยประหยัด เวลาในการสอน และทำให้การเรียนน่าสนใจเพิ่มมากขึ้นด้วย อย่างไรก็ตามการจะผลิตสื่อไปใช้ในการเรียนการสอนจริง ๆ จะต้องคำนึงถึงในเรื่องความคุ้มค่าทางวิชาการ ค่าใช้จ่าย เวลา ความประณีตและความปลอดภัยในการใช้สื่อต่าง ๆ เหล่านั้นด้วย

2.7 การวัดประเมินผล

ประอร สุนทรวิภาต (2546) จำแนกการวัดและประเมินผลการศึกษาออกเป็น

- 1) การวัดผลทางการศึกษา (Educational Measurement) คือ กระบวนการที่จะได้มาซึ่งข้อมูลทางการศึกษาตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน โดยอาศัยเครื่องมือ / วิธีการวัดทางการศึกษา ซึ่งอาจทำได้มากมายหลายวิธี ได้แก่ การทดสอบ การสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน การสอบถาม / สัมภาษณ์ การดูงาน

ผลงานที่ส่ง และจากปฏิกิริยา / การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวัดผลทางการศึกษานี้ จะนำไปสู่ขั้นตอนการประเมินผล (Evaluation) ต่อไป

- 2) การประเมินผลทางการศึกษา (Educational Evaluation) เป็นกระบวนการนำข้อมูลที่ได้จากการวัดผลทางการศึกษามาตัดสินคุณค่า ได้แก่ การให้ค่าระดับผลการเรียน(grade)

สุราษฎร์ พรหมจันทร์ (2550: 107) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง การกำหนดค่าแทนคุณลักษณะที่ต้องการจะวัด โดยใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพไปทำการวัด ส่วนการประเมินผล เป็นการวินิจฉัยตีค่าผลจากการวัดเทียบกับเกณฑ์ว่าใช้ได้หรือไม่ได้ สอบผ่านหรือไม่ผ่าน การวัดและประเมินผลการเรียนทำได้ใน 2 ลักษณะ คือ การวัดและประเมินผลย่อย และการวัดและประเมินผลรวม ซึ่งมีจุดประสงค์ในการนำผลมาพิจารณาจัดระดับคะแนนในรายวิชานั้น ๆ การวัดและประเมินผลวิชาภาคทฤษฎี มีสิ่งที่ต้องพิจารณาเกี่ยวกับคำถามของข้อสอบและแบบทดสอบ กล่าวคือ ข้อคำถาม ข้อสอบที่ใช้จะต้องวัดตรงตามวัตถุประสงค์ ครอบคลุมหรือเป็นตัวแทนที่ดี มีความเป็นปรนัยและมีความสะดวกในการใช้

กล่าวได้ว่า การวัดประเมินผลประกอบด้วยการวัดผลของการเรียนรู้ด้านความรู้ ทักษะ หรือวัดความสามารถของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของรายวิชาต่างๆที่กำหนดไว้ ด้วยวิธีต่าง ๆ ได้แก่ ผลงานที่ส่ง กิจกรรมการเรียนการสอนที่กระทำ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียน และนำผลไปพิจารณาให้ค่าระดับผลการเรียน

2.8 ผลการเรียนรู้

ดังที่ได้ทบทวนวรรณกรรมมาแล้วว่า การบรรยายจะก่อให้เกิดผลสำเร็จด้านการเรียนรู้เพียงด้านปัญญาหรือความรู้เพียงอย่างเดียว

ความรู้(knowledge) ตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถานฉบับพ.ศ. 2542 หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติทักษะ ความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิด หรือการปฏิบัติองค์วิชาในแต่ละสาขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในด้านความรู้นี้ อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน (2544:19) อธิบายตามแนวคิดของบลูมว่า ประกอบด้วย

- 1) ความรู้ความจำ จำแนกเป็น (1)ความรู้เฉพาะสิ่งและคำศัพท์ (2)ความรู้ในข้อเท็จจริง ความรู้ในวิธีการ แบบแผน แนวโน้ม เหตุการณ์ และ(3)ความรู้เรื่องหลัก ข้อสรุปและทฤษฎี
- 2) ความเข้าใจ หมายถึง การแปลความ การตีความ การสรุปความ
- 3) การประยุกต์
- 4) การวิเคราะห์หมายถึง การวิเคราะห์เป็นหน่วยย่อย การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์หลัก การจัดระเบียบ แบบแผน
- 5) การสังเคราะห์ ได้แก่ การสังเคราะห์ออกเป็นผลผลิต การสังเคราะห์ออกเป็นแผนงาน และการสังเคราะห์ออกเป็นนามธรรม
- 6) การประเมิน หมายถึง ใช้การตัดสินใจตามเกณฑ์ภายใน และใช้เกณฑ์ตัดสินภายนอก

อุษาวดี จันทรสนธิ (2550: 2-6 - 2-7) อธิบายว่า ความเข้าใจ คือ ความสามารถนำความรู้ที่เรียนมาสัมพันธ์กับโจทย์ปัญหาใหม่ตลอดจนสามารถตีความ แปลความ ขยายความได้ แบ่งเป็น

- 1) ความเข้าใจในมโนคติ(concept)
- 2) ความเข้าใจหลักการ กฎและนัยทั่วไป
- 3) ความเข้าใจโครงสร้าง
- 4) ความสามารถแปลงปัญหารูปแบบหนึ่งไปยังอีกรูปแบบหนึ่ง
- 5) ความเข้าใจตามแนวเหตุและผล
- 6) ความเข้าใจในการอ่านและตีปัญหา

ส่วนการประยุกต์ หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วไปใช้ในสถานการณ์ใหม่หรือสถานการณ์ที่แตกต่างจากสถานการณ์เดิม (อุษาวดี จันทรสนธิ 2550: 2-6)

สำหรับวิชาประวัติศาสตร์นั้น รุ่งทิพา โพธิ์นอก (2552) กล่าวว่า วิชาประวัติศาสตร์มีแนวคิดที่สำคัญที่ต้องเรียนรู้ ได้แก่

1. การเรียนเรื่อง เวลาและยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ เป็นการศึกษาเรื่องการนับเวลา และการแบ่งช่วงเวลาตามระบบต่างๆทั้งแบบไทยสากล
2. การเรียนเรื่อง วิธีการทางประวัติศาสตร์ หมายถึงกระบวนการในการแสวงหาข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ ซึ่งเกิดจากวิธีวิจัยเอกสารและหลักฐานประกอบอื่นๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ใหม่ทางประวัติศาสตร์บนพื้นฐานความเป็นเหตุเป็นผล และการวิเคราะห์เหตุการณ์ต่างๆอย่างเป็นระบบ
3. การเรียนเรื่อง พัฒนาการของมนุษยชาติจากอดีตถึงปัจจุบัน เป็นการศึกษาเรื่องราวของสังคมมนุษย์ในบริบทของเวลา สถานที่โดยทั่วไปจะแยกด้านศึกษาออกเป็นด้านต่างๆได้แก่ การเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยีและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

กรมวิชาการ(2545: 206-207) กล่าวว่า การวิธีการทางประวัติศาสตร์ คือ กระบวนการในการศึกษาค้นคว้าข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้

- 1) การรวบรวมและคัดเลือกหลักฐานเป็นขั้นตอนที่จะต้องทำตั้งแต่เริ่มแรกและตลอดเวลาระหว่างการศึกษาค้นคว้า ทั้งนี้จะต้องคอยติดตามหลักฐานที่อาจมีการค้นพบใหม่ ๆ หรือมีการตีความใหม่ ๆ อยู่เสมอด้วย
- 2) การวิเคราะห์และประเมินคุณค่าหลักฐาน ซึ่งจะประเมินคุณค่าหลักฐานทั้งจากภายนอกและภายในดังนี้
 - การวิเคราะห์และประเมินคุณค่าหลักฐานจากภายนอก จะเป็นการมุ่งวิเคราะห์พิสูจน์หลักฐานว่าเป็นของจริงหรือของปลอม ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือของผู้เชี่ยวชาญ สาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง
 - การวิเคราะห์และประเมินคุณค่าหลักฐานจากภายใน เป็นการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของหลักฐาน และคุณค่าของหลักฐานว่ามีมากน้อยเพียงใด
- 3) การตีความ จะประกอบด้วย การแปลความหมาย การวิพากษ์วิจารณ์และการแสดงความคิดเห็นซึ่งแบ่งแยกได้ 2 ประเภท คือ
 - การตีความในแนวดิ่ง จะไม่ยึดตามลำดับเวลา ก่อนหลังแต่ขึ้นกับประเด็นปัญหาเป็นสำคัญ
 - การตีความในแนวราบ จะยึดลำดับเวลา ก่อนหลังเป็นสำคัญ

- 4) การสังเคราะห์ คือ การนำข้อมูลมาจัดระเบียบผสมผสานกันอย่างกลมกลืน ซึ่งจะต้องอาศัยปัจจัยอื่น ๆ ด้วย เช่นการวางเค้าโครงเรื่อง ข้อสมมติฐานหลัก ข้อสมมติฐานรอง ความสามารถในการวิเคราะห์และตีความหลักฐาน ตลอดจนความสามารถในการสรุปเรื่องที่ตีด้วย

อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน (2544:22-23) กล่าวถึงผลการวิจัยนิสิตนักศึกษาพบว่าผลจากการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ทำให้มีลักษณะดังนี้

- 1) ได้รับความรู้ ข้อมูล ข้อเท็จจริงและวิธีการ
- 2) มีความสามารถที่จะวิเคราะห์และวิจารณ์ความคิดและวิธีการที่มีอยู่
- 3) มีความสามารถหิยประเด็นปัญหาขึ้นมาพิจารณาและหาทางแก้ไขปัญหาได้
- 4) ได้เรียนรู้ทฤษฎี หลัก กฎต่าง ๆ
- 5) ได้เรียนรู้วิธีการศึกษาหาความรู้
- 6) ได้พัฒนาความคิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์
- 7) ได้พัฒนาวิธีการหาความรู้ด้วยตนเองได้
- 8) สามารถประมวลความรู้มาเป็นข้อสรุปด้วยตนเองได้

2.9 ทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ และการวัด

ทัศนคติ(attitude) มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน *APTUS* แปลว่า มีแนวโน้มเหมาะสม ในภาษาไทย บางครั้งก็ใช้คำว่า “เจตคติ” ทัศนคติ มีผู้ให้หลายคำจำกัดความ ส่วนใหญ่ แล้วทัศนคติจะหมายถึง ความคิดของบุคคล(Allport 1935, Asch 1952, Newcomb et al 1965, Roger 1978) มีลักษณะจำแนกได้เป็น(Rosenberg และ Holland 1960) คือ (1) ความรู้ความเข้าใจ ได้แก่ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ความนึกคิด (2)เรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ หรือความรู้สึกเกี่ยวกับอารมณ์ ได้แก่ ความพึงพอใจ และ(3)เรื่องเกี่ยวกับการกระทำหรือพฤติกรรมเป็นส่วนที่มีผลต่อการกำหนดพฤติกรรม

บางครั้ง เห็นว่า ทักษะคิดและความพึงพอใจสามารถใช้แทนกันได้ เพราะทั้งสองคำหมายถึงผลจากการที่บุคคลได้เข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งเดียวกันนั้นหรือ กล่าวอีกนัยว่า ทักษะคิดด้านบวกแสดงถึงสภาพความพึงพอใจ ทักษะคิดด้านลบแสดงถึงความไม่พึงพอใจ (Vroom 1964)

ฉัฐกฤตา จันทรหอม (2553: 18) กล่าวว่า ความพึงพอใจ ในความหมายถึงความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคลซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการ ก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีในสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหากความต้องการไม่ได้รับการตอบสนอง ความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

กล่าวได้ว่าทัศนคติและความพึงพอใจ เป็นความคิดที่เกิดจากการประเมินประสบการณ์ ส่งผลให้เกิดความพอใจและไม่พอใจได้(เทพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ2540) หรือ กล่าวคือ เป็น อารมณ์ ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบที่ตอบสนองต่อวัตถุ บุคคล สถาบัน หรือเหตุการณ์(Ajzen 1988 อ้างถึงใน สุบิน ยุระรัช 2550)

แต่บางครั้งทัศนคติในด้านความพึงพอใจก็เป็นความรู้สึก(feeling) มีความสุขที่อาจเกิดได้จากการได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย (goal) ความต้องการ(want) หรือ แรงจูงใจ (motivation) (Wolman 1973)

โรเจอร์ (Roger , 1978 : 208 – 209 อ้างถึงใน สุรพงษ์ โสธนะเสถียร , 2533 : 122) กล่าวว่า ทักษะคิดเป็นเพียงความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าและเป็นมิติของการประเมิน เพื่อแสดงว่า ชอบหรือไม่ชอบ ต่อประเด็นหนึ่งๆซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อไป

สรุปได้ว่า ทักษะคิด อาจเป็นความคิด ความเข้าใจ ความพึงพอใจ และ/หรือ ความรู้สึก ที่มีแนวโน้มพฤติกรรมโต้ตอบในทางใดทางหนึ่งต่อความต้องการหรือจุดมุ่งหมายของทัศนคตินั้น แต่ไม่ใช่สิ่งเดียวกับความคิดเห็น ค่านิยม และความเชื่อ (สุบิน ยุระรัช 2550) ทักษะคิดแสดงออกจากการประเมินค่า

คุณลักษณะของทัศนคติในด้านการประเมินนี้ ฟิชบายน์ และไอเซน (Fishbein and Ajzen 1975 อ้างถึงใน สุบิน ยุระรัช 2550) เน้นว่าเป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่สุด ที่ทำให้ทัศนคติแตกต่างกันอย่างแท้จริงจากแรงผลักดันภายในอื่น ๆ เช่น นิสัย แรงขับ หรือแรงจูงใจ

การวัดทัศนคติส่วนใหญ่ทำในหมู่นักจิตวิทยา เพื่อทำนายพฤติกรรมที่อาจเกิดขึ้นของบุคคล และสามารถวางแผนการอย่างหนึ่งอย่างใดกับบุคคลหรือกลุ่มคนนั้นได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ สำหรับเทคนิควิธีที่

ใช้วัดทัศนคติ นักจิตวิทยาได้พยายามศึกษาและพัฒนามาตั้งแต่สมัยเริ่มต้นที่มีความสนใจในเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิธีหนึ่งที่เป็นที่รู้จักและถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลาย ก็คือ มาตรการวัดทัศนคติ (Oppenheim 1966) แต่ความจริงแล้ว การวัดทัศนคติอาจทำได้หลายวิธี

กล่าวถึงวิธีวัดทัศนคติว่ามีหลายวิธี (รวิวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์ 2533:17-29) ได้แก่ การสังเกต (Observation) การสัมภาษณ์ (Interview) การรายงานตัว (Self-Report) วิธีโปรเจกทีฟ (Projective) และวิธีสังคมมิติ (Sociometry) วิธีการศึกษาทัศนคติโดยใช้แบบรายงานตัวเองนี้ มักจะถูกสร้างขึ้นในรูปแบบของเครื่องมือวัดที่เรียกว่า มาตรการวัด (Scale) เช่น มาตรการวัดทัศนคติของเทอร์สโตน (Thurstone) มาตรการวัดทัศนคติของลิเคิร์ต (Likert) มาตรการวัดทัศนคติของออสกู๊ด (Osgood) มาตรการวัดความห่างทางสังคมของ โบการ์ดัส (Bogardus) มาตรการวัดความมั่งคั่งของทัศนคติตามวิธีของกัตต์แมน (Guttman) และมาตรหน้ายิ้มสำหรับเด็ก (The Smiling Faces Scales) เป็นต้น

ในการวัดทัศนคติมีข้อตกลงเบื้องต้น (เชิดศักดิ์ โฉวสินธ์ 2522: 94-95) ดังนี้

1. การศึกษาทัศนคติเป็นการศึกษาความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคลที่มีลักษณะคงเส้นคงวา หรืออย่างน้อยเป็นความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปในช่วงเวลาหนึ่ง
2. ทัศนคติไม่สามารถสังเกตหรือวัดได้โดยตรง ดังนั้น การวัดทัศนคติ จึงเป็นการวัดทางอ้อมจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือประพฤติปฏิบัติอย่างมีระเบียบแบบแผนคงที่ไม่ใช่พฤติกรรมโดยตรง
3. การศึกษาทัศนคติของมนุษย์นั้น ไม่ใช่เป็นการศึกษาแต่เฉพาะทิศทางทัศนคติของบุคคลเหล่านั้น แต่ต้องศึกษาถึงระดับความมากน้อยหรือความเข้มของทัศนคติด้วย

การวัดทัศนคติ ใช้เครื่องมือวัดทัศนคติ เรียกว่ามาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ที่นิยมใช้และรู้จักกันแพร่หลายมี 4 ชนิด ได้แก่

- 1) มาตรการวัดแบบเทอร์สโตน (Thurstone Type Scale) หรือมาตรอันตรภาคเท่ากันตามปรากฏ (Equal-Appearing Interval Scale)
- 2) มาตรการวัดแบบไลเคิร์ต (Likert Scale) หรือวิธีการประเมินแบบรวมค่า (Method of Summated Rating)
- 3) มาตรการวัดแบบกัตต์แมน (Guttman Scale หรือ Cumulative Scale)

4) มาตรวัดของออสกู๊ด (Osgood Scale) หรือมาตรวัดโดยการจำแนกความหมายของคำ(Semantial Differential Scale)

มาตรวัดแต่ละประเภทมีข้อจำกัด ข้อดี ข้อเสียแตกต่างกัน ดังนั้นการจะเลือกใช้มาตรวัดแบบใด

ออปเพินไฮม์ (Oppenheim 1966) เสนอแนะการเลือกมาตรวัดทัศนคติไว้ว่า หากต้องการที่จะศึกษารูปแบบทัศนคติ(attitude pattern) หรือ การสำรวจทฤษฎีทัศนคติ (theories of attitudes) มาตรวัดของไลเคิร์ตจะเป็นเทคนิคที่เหมาะสมที่สุด หรือหากต้องการที่จะศึกษาการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ วิธีของกัตต์แมนจะเป็นวิธีที่ดีที่สุด หรือหากจะศึกษาความแตกต่างของกลุ่ม การใช้วิธีของแบบเรอร์สโตนจะเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุด

โรเบิร์ต(Robert 1999 อ้างถึงใน สุบินยุ ระวีรัช 2550) ยังให้ทัศนะว่า มาตรวัดแบบไลเคิร์ต มีความเที่ยงสูงกว่า และสร้างง่ายกว่าแบบเรอร์สโตน ไม่จำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในการให้ค่าคะแนนประจำ

มาตรวัดทัศนคติแบบไลเคิร์ต (R. A. Likert) อาศัยรูปแบบค่าร่วม(Sigma scale) ซึ่งมีข้อตกลงเบื้องต้น 3 ประการ ได้แก่ (สวัสดี สุคนทรังสี 2517)

1. ลักษณะการตอบสนองต่อข้อความแต่ละข้อ ในมาตรวัดจะเป็นแนวคงที่(Monotonic Trace line) แต่ไม่ได้หมายความว่าลักษณะคงที่ในทุก ๆ ข้อความนั้น จะต้องเป็นเส้นทับกัน
2. ผลรวมลักษณะคงที่ของการตอบสนองต่อข้อความทั้งหมดของแต่ละคนจะมีลักษณะเป็นเส้นตรงหรือเกือบเป็นเส้นตรง เพราะถึงแม้ว่าลักษณะคงที่ในทุก ๆ ข้อความ จะไม่เป็นเส้นตรงทับกัน แต่เมื่อนำค่าคงที่มารวมกันแล้ว จะทำให้ส่วนที่เอนจากเส้นตรงหักลบกันไป
3. ผลรวมของลักษณะคงที่ของการตอบสนองในข้อความหนึ่ง ๆ จะมีองค์ประกอบร่วมกันหนึ่งตัว นั่นคือผลรวมนี้แทนลักษณะนิสัยที่วัด ได้อย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว

ไลเคิร์ต ได้นำข้อตกลงเบื้องต้นทั้ง 3 ประการนี้ มาเป็นหลักในการวัดเจตคติต่อเรื่องหนึ่งๆ โดยตั้งข้อความถามบุคคลหลาย ๆ ข้อ แล้วนำผลการตอบทุกข้อรวมกันเป็นเจตคติของบุคคลต่อเรื่องนั้น

การสร้างมาตรวัดชนิดนี้หลักสำคัญ(McIver and Carmines 1981) คือ การสร้างข้อความ การให้คะแนนข้อความ และการคัดเลือกข้อความ การสร้างข้อความนั้นจะสร้างข้อความขึ้นให้มีลักษณะเป็นบวกและลบพอ ๆ

กัน จำนวนไม่น้อยกว่า 20 ข้อความ โดยอาศัยหลักการสร้างข้อความวัดเจตคติทั่วไป เมื่อ ได้ข้อความแล้ว กำหนดคำตอบเป็น 3, 5, หรือ 7 คำตอบแต่ส่วนใหญ่ใช้ 5 คำตอบ การให้คะแนนข้อความจะยึดเนื้อความของ ข้อความ

การสร้างมาตรวัดที่ดีนั้น ปรีชา บุญรอด(2541) กล่าวว่า ต้องคำนึงถึงประเด็นด้วยกันต่อไปนี้

- 1) ข้อความต้องตรงกับสิ่งที่ต้องการจะวัด
- 2) เป็นข้อความที่มีความหมายเพียงความหมายเดียว
- 3) ใช้ภาษาที่ง่าย ชัดเจน ตรงไปตรงมา
- 4) เลือกข้อความที่สามารถ ครอบคลุมเนื้อหา สาระให้ได้มากที่สุด
- 5) ประโยคควรจะสั้นและกะทัดรัด
- 6) ข้อความควรเป็นประโยคง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน
- 7) แต่ละประโยคครอบคลุมเนื้อหาเพียงมิติเดียว
- 8) หลีกเลี่ยงประโยคปฏิเสธ เช่น ท่านไม่เคยคิดที่จะไม่ใคร่เรียน
- 9) หลีกเลี่ยงข้อความ ที่กล่าวถึงอดีตมากกว่าปัจจุบัน
- 10) หลีกเลี่ยงข้อความ ที่อาจทำให้ผู้ตอบไม่เข้าใจ
- 11) หลีกเลี่ยงข้อความ ที่จะให้ผู้ตอบเห็นพ้อง หรือไม่เห็นพ้องต้องกัน ด้วยทุกคน
- 12) หลีกเลี่ยงข้อความ ที่เป็นเท็จหรือตีความเป็นข้อเท็จจริงได้
- 13) ควรหลีกเลี่ยงข้อความ ที่มีคำว่าเสมอ ทั้งหมด ไม่เคย ไม่มีเลย เพียงแต่ ไม่เพียงแต่

2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จันทร์จิรา วงศ์วิศิษฎ์ (2544) การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี มีประชากร ได้แก่ นักศึกษาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ และวิทยาการคอมพิวเตอร์ ทั้งภาคปกติ ภาค กศ.อศ. และ กศ.บป. ที่ลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ซึ่งได้มาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 253 คน วิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับใน 5 ด้าน ดังนี้ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการสอน ด้านการ

บริการทางวิชาการ ด้านอาจารย์ผู้สอน และ ด้านอาคารสถานที่พบว่า นักศึกษาเอกคอมพิวเตอร์ของสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี โดยรวมมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ในระดับปานกลาง โดยในด้านอาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน มีระดับความพึงพอใจในระดับมาก ในด้านการบริการวิชาการ นักศึกษามีระดับความพึงพอใจในระดับน้อย ส่วนในด้านอื่น ๆ นักศึกษามีระดับความพึงพอใจปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ จำแนกตามเพศนักศึกษา พบว่า นักศึกษาเพศชายกับเพศหญิง มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ในทุกด้านไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ จำแนกตามหลักสูตรของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาหลักสูตร อ.วท. นักศึกษาหลักสูตร วท.บ. มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ ด้านหลักสูตรแตกต่างกันเพียงด้านเดียว เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ จำแนกตามประเภทของนักศึกษา พบว่า ระหว่างนักศึกษาประเภทต่างกัน คือ นักศึกษาภาคปกติ ภาค กศ.อส. และภาค กศ.บป. มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชา วิทยาการคอมพิวเตอร์แตกต่างกันทุกด้าน เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ จำแนกตามระดับการศึกษาของนักศึกษาพบว่า ระหว่างนักศึกษาในแต่ละระดับชั้นปีการศึกษา มีความพึงพอใจในทุกด้านแตกต่างกัน

ดวงพร ออบเชย (2545) ได้ศึกษาเรื่อง “สภาพการเรียนการสอนภาควิชาเกษตรอุตสาหกรรม ครุ ศาสตร์ บัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง” ตัวอย่างถือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาควิชาครุเกษตรฯ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 ในหลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมบัณฑิต(ต่อเนื่อง 2 ปี) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังซึ่งประกอบไปด้วย ชาย 54 คน หญิง 55 คน อายุระหว่าง 20-26 ปี กลุ่ม ตัวอย่าง 109 ราย ใช้แบบสอบถามแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ วิจัยพบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก($X=3.58$, $S.D.= .45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 3 ด้านคือ ด้านผู้สอน($X=3.84$, $S.D.= .49$)ด้านผู้เรียน($X=3.62$, $S.D.= .46$) ด้านสื่อการเรียนการสอน($X=3.56$, $S.D.= .65$) และอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้านคือ การวัดและการประเมินผล($X=3.48$, $S.D.= .56$) ด้านวิธีสอนและกิจกรรม($X=3.41$, $S.D.= .53$) ด้านหลักสูตรและเนื้อหาสาระ($X=3.45$, $S.D.= .55$)

สุชาติ วิษณุพันธ์(2548) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต โปรแกรม วิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครแบ่งออกเป็น4ด้านคือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ปีการศึกษา 2541สุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูป(Krejcie & Morgan) จำนวน 240 คน แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง($X=3.32$) และด้านเนื้อหาวิชาอยู่ในระดับปานกลาง($X=3.32$) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง($X=3.30$)ด้านสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง($X=3.34$)

ดวงใจ สุขชี (2551) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนช่างอิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อสภาพการจัดการเรียน การสอนของวิทยาลัยอาชีวศึกษา คชยสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวส.) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2549 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา 16 แห่ง ใช้วิธีสุ่มเลือกแบบเจาะจง(purposive sampling) จากตารางสำเร็จรูป(Krejcie & Morgan) เป็นจำนวน 341 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่มีความคิดเห็นในระดับมาก($X=3.89$, S.D.= 49) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมการสอน ด้านฝึกทักษะกระบวนการคิดและการจัดสภาพแวดล้อมสื่อการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ระดับ ด้านฝึกหัดตามประสบการณ์จริง ($X=4.00$, S.D.= 0.48, $F =0.11$) ครูผู้สอนจริง ($X=3.93$, S.D.=0.42, $F =0.14$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการจัดสภาพแวดล้อมสื่อการเรียนการสอน ($X=3.80$, S.D.=0.46, $F =0.00$) นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านการจัดเนื้อหาสาระและ กิจกรรมการสอน($X=3.90$, S.D.= 0.49, $F =0.01$) ด้านฝึกทักษะการคิด ($X=3.89$, S.D.= 0.58, $F =0.03$) และด้านการจัดสภาพแวดล้อมสื่อการเรียนการสอน($X=3.80$, S.D.=0.46, $F =0.00$)

กรรณิการ์ กาญจนดา (2553) ได้ศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อวิชา ศท 344 ภาษาอังกฤษ สำหรับการท่องเที่ยว 1” ในด้านเอกสารคำสอน กิจกรรมการเรียน และคุณสมบัติผู้สอน มีประชากรเป็น นักศึกษาสาขาพัฒนาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนวิชา ศท 344 จำนวน 48 คน เครื่องมือวิจัยที่ใช้คือ

แบบสอบถามความคิดเห็น มีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ผลการศึกษาพบว่า ด้านมีการใช้เอกสารประกอบการสอน นักศึกษาเห็นด้วยอย่างมากว่า ทางด้านเนื้อหา มีความสมบูรณ์และความเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักศึกษา(58.3%) เอกสารมีเค้าโครงการสอนอธิบายรายละเอียดวิชาชัดเจน (54.2%) และเนื้อหาวิชา มีหลากหลาย น่าสนใจและเข้าใจง่าย และในประเด็นการรับรู้ มีประโยชน์ในการนำไปประยุกต์ใช้(52.1%) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาเห็นด้วยอย่างมากว่ามีความเหมาะสม โดยเฉพาะการเน้นให้นักศึกษาฝึกได้ปฏิบัติ(56.2%)และเห็นด้วยมากที่สุดว่ากิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้(54.2%)สำหรับการทดสอบย่อยในแต่ละบทเรียน นั้นเหมาะสมมาก(54.2%) และด้านคุณลักษณะผู้สอน นักศึกษาเห็นด้วยอย่างมากที่สุดในหลายประเด็น โดยเห็นว่าผู้สอนเข้าสอนสม่ำเสมอ และสอนตรงตามเวลา(70.8%) และเห็นว่าผู้สอนตั้งใจสอนและกระตือรือร้น(66.7%)

ชวศรี สัตถมาศและคณะ (2552) ได้วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้เรียนโรงเรียนสอนดนตรีและศิลปะในเขตกรุงเทพมหานคร” จุดประสงค์ของการวิจัยคือการศึกษาปัจจัย ส่วนผสมทางการตลาด (7 P's) ของโรงเรียนสอนดนตรีและศิลปะที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ที่เรียนโรงเรียนสอนดนตรีและศิลปะในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อทราบถึงปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดของโรงเรียนสอนดนตรีและศิลปะที่มีผลต่อความพึงพอใจต่อสถาบันของผู้เรียนโรงเรียนสอนดนตรีและศิลปะในเขตกรุงเทพมหานครว่า ปัจจัยแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสถาบันของผู้เรียนในระดับใดและนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการตลาดของโรงเรียนสอนดนตรีและศิลปะในเขตกรุงเทพมหานคร การเก็บข้อมูล โดยเลือกกลุ่มผู้ที่กำลังเรียนในโรงเรียนสอนดนตรีและศิลปะในเขตกรุงเทพมหานครเป็นผู้ตอบแบบสอบถามแบบปลายปิด แล้วนำมาวิเคราะห์โดยโปรแกรม SPSS version 15 ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นแบบง่าย และเทคนิควิเคราะห์ ความถดถอยเชิงพหุ ผลการวิจัยโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นอย่างง่ายปรากฏว่า ความพึงพอใจต่อสถาบันของผู้เรียนในโรงเรียนสอนดนตรีและศิลปะในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับปัจจัยแต่ละด้าน กล่าวคือ นักเรียนมีความพึงพอใจในปัจจัยด้านใดด้านหนึ่งก็จะมีความพึงพอใจต่อสถาบันที่เรียน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และผลการวิจัยโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุผลปรากฏว่า ความพึงพอใจต่อสถาบันของผู้เรียนในโรงเรียนสอนดนตรีและศิลปะในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมภายในที่เรียน ปัจจัยด้านบุคลากรของสถาบัน ปัจจัยด้านค่าเล่าเรียนและปัจจัยด้านที่ตั้งสาขา ตามลำดับ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอน มีปัจจัยที่พบบ่อย ใน ด้านผู้สอนและเนื้อหาสาระ ไม่ค่อยมีการศึกษาด้านวัดและประเมินผล ในด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เกือบทั้งหมดเป็นนักศึกษา วิธีการที่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่เป็นแบบสอบถามและแบบสอบถามแบบ มาตรการส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้พื้นฐานคือ สถิติพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และการวัดการกระจายของข้อมูลด้วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหรือค่าความแปรปรวน มีงานวิจัยที่ใช้ระเบียบ วิจัยสถิติที่สูงขึ้นไปแบบสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การทดสอบค่า t การทดสอบค่า F และการวิเคราะห์ความ แปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way ANOVA) มีเพียงงานวิจัยของ ชวศรี สัตถมาศและคณะ (2552)ที่ใช้ใน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นแบบง่าย แต่เทคนิควิเคราะห์ในกรณีนี้ ลักษณะแนวทางการวิจัยเป็นการวิจัยด้านการตลาดแตกต่างจากงานวิจัยอื่นๆ ที่เป็นด้านการศึกษา อนึ่ง งานวิจัย ที่ทบทวนมานี้ไม่ได้มีการประเมินในด้านผลของการเรียนรู้เลย ประเด็นนี้จึงควรพิจารณาใช้เป็นตัวแปรด้านหนึ่ง ในการศึกษารังนี้

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(Survey research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรม กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สำหรับเป็นแนวทางปรับปรุงเนื้อหาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ให้สอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาปัจจุบัน

3.1 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(Survey research) เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ โดยเก็บข้อมูลของตัวแปรการวิจัยที่มุ่งศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายในฯ ต่อ การเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ด้านต่างๆ ซึ่งจะถูกวิเคราะห์โดยใช้ ตัวแปรด้านคุณลักษณะต่างๆของกลุ่มตัวอย่าง ตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ, ระดับการศึกษา, สภาพการลงทะเบียนเพื่อเปรียบเทียบแต่ละกลุ่มประชากร โดยข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จะถูกวิเคราะห์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อีกทั้งเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวแปร โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One-way ANOVA) และการหาค่าสหสัมพันธ์ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับเป็นแนวทางปรับปรุงเนื้อหาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน สำหรับสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังต่อไป

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย คือ นักศึกษาสาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้ลงทะเบียนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในตั้งแต่ภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 – ภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 มีทั้งสิ้น 186 คน

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปให้ประชากรทั้งหมด ได้รับกลับคืนมา 156 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84 ของแบบสอบถามที่ส่ง เมื่อนำมาตรวจพบว่ามีข้อมูลเสีย 1 ฉบับ จึงคัดออกเหลือแบบสอบถาม ที่นำมาใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 155 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84 ของประชากรที่ต้องศึกษา รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปีการศึกษา

ชั้นปีการศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ปี 2549	44	23
ปี 2550	50	27
ปี 2551	45	11
ปี 2552	47	30
ปี 2553	74	64
รวม(คน)	186	155

3.3 ตัวแปรและการวัด

ตัวแปรการวิจัยกำหนดตาม วัตถุประสงค์การวิจัยเป็นหลัก จึงกำหนดตัวแปรการวิจัยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม เป็นตัวแปรการวิจัยที่ทำการศึกษา ประกอบด้วย

- 1) ตัวแปรด้านคุณลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลได้แก่ เพศ สถานภาพการศึกษา สถานะการลงทะเบียน
- 2) ตัวแปรด้านทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาสถาปัตยกรรมภายในด้านต่าง ๆ ได้แก่ เนื้อหา ผู้สอน สื่อการเรียนการสอน การวัดประเมินผล และผลการเรียนรู้

การวัดตัวแปรดังกล่าวนี้ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดในการวิจัยมาสร้างตัวชี้วัดและออกแบบแบบสอบถาม สรุปได้ตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.2 แสดงตัวแปรและการวัด

ชื่อตัวแปร	นิยามเชิงปฏิบัติการ	รหัสข้อมูล	ชนิดของมาตรวัดตัวแปร	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล
ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม				
เพศ	ชาย หญิง	G	Nominal	แบบสอบถามปลายปิด
สถานภาพการศึกษา	เป็นครั้งแรก มากกว่า 2 ภาคการเรียน ครบทั้งหมดแล้ว	S	Ordinal	แบบสอบถามปลายปิด
ระดับการศึกษา	ปีที่ 2 ปีที่ 3 ปีที่ 4 ปีที่ 5 จบการศึกษาแล้ว	Y	Ordinal	แบบสอบถามปลายปิด
ส่วนที่ 2 ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน				
ด้านผู้สอน	มีการเตรียมการสอน ฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้เหตุผล การตรวจงานที่ได้รับมอบหมาย	E1 E2 E3	Ordinal	แบบสอบถามแบบมาตรา ประเมิน 5 ระดับ
ด้านเนื้อหา	มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์ มีความต่อเนื่องของเนื้อหาในวิชา เนื้อหาวิชาโดยรวมเข้าใจง่าย	E4 E5 E6	Ordinal	แบบสอบถามแบบมาตรา ประเมิน 5 ระดับ
ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน	มีการใช้สไลด์การสอน มีการใช้สื่อเสริมการสอนอื่น มีการใช้เอกสารประกอบการสอน	E7 E8 E9	Ordinal	แบบสอบถามแบบมาตรา ประเมิน 5 ระดับ
ด้านการวัดประเมินผล	จำนวนงานที่มอบหมายเหมาะสม มีแบบทดสอบให้ลองหัดทำล่วงหน้าก่อนสอบ ข้อสอบปลายภาคมีความยาก เกรดที่ได้รับมีความเหมาะสม	E10 E11 E12 E13	Ordinal	แบบสอบถามแบบมาตรา ประเมิน 5 ระดับ
ด้านผลการเรียนรู้	รู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่องานออกแบบ รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการออกแบบ เข้าใจโมโนทัศน์(concept) ในการออกแบบมากขึ้น สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้ สามารถจำแนกบอกรายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆ สามารถประเมินตัดสินงานออกแบบที่ดีได้ สามารถแก้ปัญหางานออกแบบจากความรู้จากวิชานี้ สามารถวางผังบนพื้นความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรมภายใน สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา สามารถสืบค้นหาเรื่องที่สนใจอย่างเป็นระบบโดยอาศัยความรู้ จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน มีทักษะความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงาน ศิลปะ	E14 E15 E16 E17 E18 E19 E20 E21 E22 E23	Ordinal	แบบสอบถามแบบมาตรา ประเมิน 5 ระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะของเครื่องมือในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือวิจัยดังนี้

3.4.1 ลักษณะเครื่องมือในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ(Check-list) เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพในการศึกษา สถานะการลงทะเบียนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน รวม 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิดแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) เกี่ยวกับทัศนคติด้านต่างๆ ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายในต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน จำนวนทั้งสิ้น 24 ข้อ ประกอบด้วยประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้ดังต่อไปนี้

ด้านตัวผู้สอน	จำนวน 3 ข้อ
ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน	จำนวน 3 ข้อ
ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน	จำนวน 3 ข้อ
ด้านการวัดประเมินผล	จำนวน 4 ข้อ
ด้านผลการเรียนรู้	จำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษาสาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด(Open-ended)

3.4.2 การสร้างแบบสอบถามมีขั้นตอนดังนี้

- 1) กำหนดเนื้อหาที่ต้องการถาม โดยการศึกษาค้นคว้าทบทวนจากวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 2) กำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ และแบบมาตราส่วนประเมินค่า ซึ่งใช้แบบมาตรวัดความคิดเห็นตามแนวทางของไลเคิร์ต (Likert's Scale) ซึ่งในแต่ละหัวข้อ มีระดับการประเมิน 5 ระดับ ตั้งแต่ 5-1 หรือ จากมากไปหาน้อย ดังนี้

<u>ระดับความพึงพอใจ</u>	<u>กำหนดให้มีค่าเท่ากับ</u>	<u>กำหนดให้มีความหมาย</u>
น้อยที่สุด	1 คะแนน	มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด
น้อย	2 คะแนน	มีระดับความพึงพอใจน้อย
ปานกลาง	3 คะแนน	มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
มาก	4 คะแนน	มีระดับความพึงพอใจมาก
มากที่สุด	5 คะแนน	มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมาย เพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ยคะแนนค่าความพึงพอใจ กำหนดเป็นช่วงคะแนนดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.49	แปลว่า	มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	1.50 - 2.49	แปลว่า	มีระดับความพึงพอใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.50 - 3.49	แปลว่า	มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.50 - 4.49	แปลว่า	มีระดับความพึงพอใจมาก
คะแนนเฉลี่ย	4.50 - 5.00	แปลว่า	มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด

- 3) ร่างแบบสอบถามตามที่ได้ศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องมาแล้ว
- 4) ตรวจสอบร่างแบบสอบถามในด้านการใช้ภาษา และลำดับความสัมพันธ์ สอดคล้องของข้อความแล้วนำไปทดสอบกับกลุ่มศึกษานำร่อง(Pilot Study) เพื่อพิจารณาหาความตรงตามเนื้อหา(content validity) และนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงพัฒนาจนได้เป็นแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 26 ข้อ
- 5) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปคำนวณหาค่าจําแนกและค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามฉบับร่าง ภายหลังจากนำไปศึกษานำร่องโดยแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบตรวจสอบรายการจะนำมาหาค่าอำนาจจําแนก(Discrimination, Standard Deviation : S.D.) ซึ่งได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.48 - 1.06 ส่วนแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่าคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม(Reliability) ด้วยวิธีหาค่า

สัมประสิทธิ์แอลฟา(Alpha Coefficiency) ของครอนบาค(Cronbach) ได้ค่าเท่ากับ 0.912 กล่าวคือ ค่าของความน่าเชื่อถือสูง และ คำถามแต่ละข้อมีความสัมพันธ์กันสูง(ศิริชัย พงษ์วิชัย 2552 : 147)

6) นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการดังนี้

- 1 ผู้วิจัยได้ทำการติดต่อนักศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมภายใน ที่สนใจจะทำการเก็บข้อมูลแบบสอบถามที่มีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัย มาเป็นทีมเก็บข้อมูล
- 2 ผู้วิจัยได้จัดประชุมเพื่อทำความเข้าใจกับทีมเก็บข้อมูล ที่จะไปแจกและเก็บแบบสอบถามเพื่อให้เข้าใจตรงกันในเรื่องคำถามและกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ
- 3 ผู้วิจัยแบ่งทีมและเก็บข้อมูลออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 1 คน กระจายเก็บข้อมูลแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างภายในเวลา 45 วัน
- 4 นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์นำไปวิเคราะห์ข้อมูลสถิติด้วยโปรแกรมSPSS version 15 ต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์นำไปเข้ารหัส ไปวิเคราะห์โดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS version 15 จำนวนค่าสถิติ ดังต่อไปนี้

- 1) แบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ใช้วิธีการคำนวณหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
- 2) แบบสอบถามตอนที่ 2 ที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่านำมาคำนวณหาข้อมูลความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษาต่อวิชาประวัติศาสตร์

สถาปัตยกรรมในด้านต่างๆ โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต(Arithmetic Mean: \bar{X})และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Derivation: S.D.) ของคะแนนแต่ละข้อคำถาม

- 3) กำหนดหาข้อมูลทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษาต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในด้านต่างๆ จำแนกตามเพศ สถานภาพนักศึกษาและประวัติการลงทะเบียน ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยแบบจำแนกสองทาง(Compare Mean)
- 4) เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษาต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในด้านต่างๆ จำแนกตามเพศ สถานภาพนักศึกษาและประวัติการลงทะเบียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างด้วย t-test สำหรับสถานภาพด้านเพศ และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปรเป็นรายกลุ่มสำหรับตัวแปรเพศ สถานภาพนักศึกษาและประวัติการลงทะเบียน
- 5) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน(Pearson's Product Moment Correlation)
- 6) แบบสอบถามตอนที่ 3 ที่มีลักษณะปลายเปิด ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)แล้วสรุปเป็นค่าความถี่ และค่าร้อยละ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย กำหนดหาข้อมูลเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ
- 7) การนำเสนอข้อมูลที่ค้นพบ โดยวิธีการนำเสนอแบบกิ่งตารางและบรรยาย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเชิงสำรวจฉบับนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ(Quantitative)เพื่อนำเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรม กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานเป็นแนวทางปรับปรุงเนื้อหาวิชาประวัติศาสตร์ และเพื่อศึกษาหาแนวทางและวิธีการที่เหมาะสมในการเรียนการสอนวิชาสถาปัตยกรรมภายในต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ แบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาสถาปัตยกรรมภายใน มี 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ประกอบด้วยทัศนคติต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดประเมินผล และด้านผลการเรียนรู้ ทำการรวบรวมข้อมูลภาคสนามด้วยการสุ่มตัวอย่างประชากรโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีจุดมุ่งหมาย หรือแบบจงใจ (Purposive Sampling) จำนวน 155 คน แล้วนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ สถานภาพ นักศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1. เพศ

จากการสำรวจพบว่า กลุ่ม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 63.87 ส่วนเพศชาย มีเพียงร้อยละ 36.13 ดังตารางที่ 4.1 และภาพที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	56	36.13
หญิง	99	63.87
รวม	155	100

ภาพที่ 4.1 แผนภูมิกราฟวงกลมจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

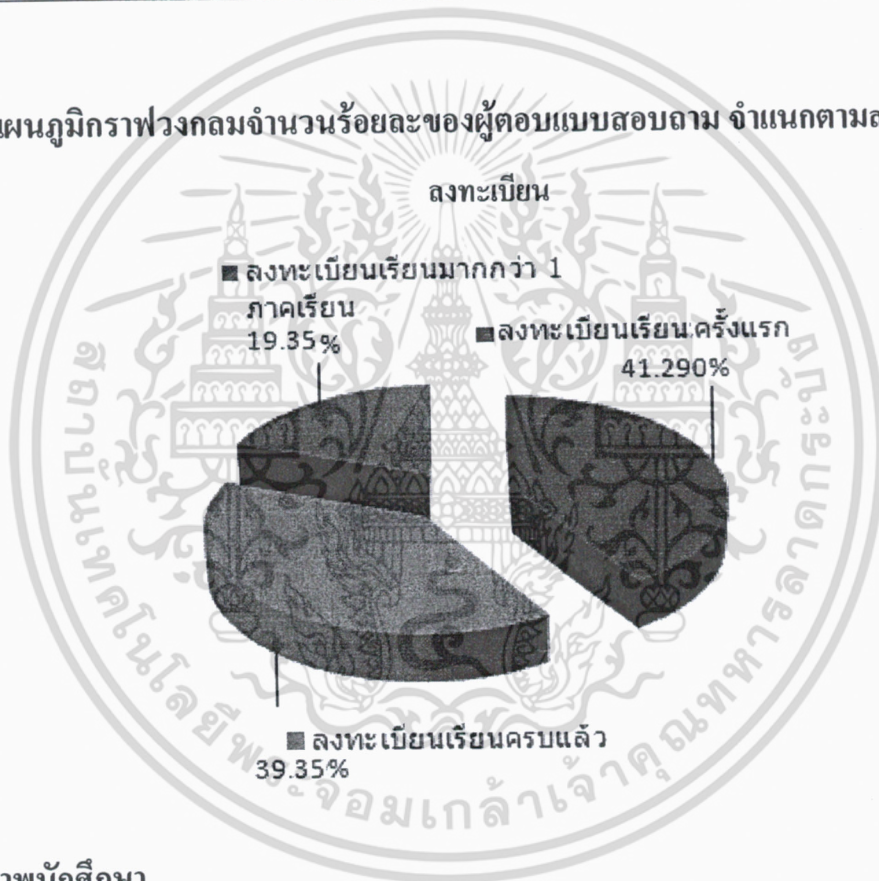
4.1.2. สถานะการลงทะเบียน

จากการสำรวจพบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนครั้งแรก คิดเป็น ร้อยละ 41.29 รองลงมาเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนครบแล้ว คิดเป็น ร้อยละ 39.35 น้อยที่สุดคือนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 คิดเป็น ร้อยละ 19.35 ดังตารางที่ 4.3 และภาพที่ 4.3

ตารางที่ 4.2 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานะการลงทะเบียน

สถานะการลงทะเบียน	จำนวน	ร้อยละ
ลงทะเบียนเรียนครั้งแรก	64	41.29
ลงทะเบียนเรียนมากกว่า 2 ภาคเรียน	30	19.35
ลงทะเบียนเรียนครบแล้ว	61	39.35
รวม	155	100

ภาพที่ 4.2 แผนภูมิกราฟวงกลมจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานะการ

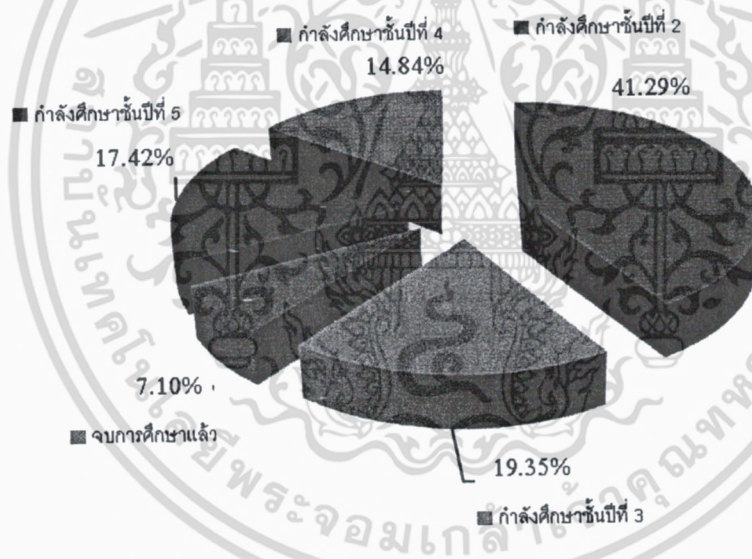
4.1.3. สถานภาพนักศึกษา

จากการสำรวจพบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 41.29 รองลงมาเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 คิดเป็น ร้อยละ 19.35 อันดับสามเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 5 คิดเป็น ร้อยละ 17.42 นักศึกษาที่จบศึกษาแล้วคิดเป็น ร้อยละ 14.84 น้อยที่สุดคือนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 คิดเป็น ร้อยละ 7.1 ดังตารางที่ 4.2 และภาพที่ 4.2

ตารางที่ 4.3 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการศึกษา

สถานภาพนักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
กำลังศึกษาชั้นปีที่ 2	64	41.29
กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3	30	19.35
กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4	11	7.1
กำลังศึกษาชั้นปีที่ 5	27	17.42
จบการศึกษาแล้ว	23	14.84
รวม	155	100

ภาพที่ 4.3 แผนภูมิกราฟวงกลมจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. 2 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน

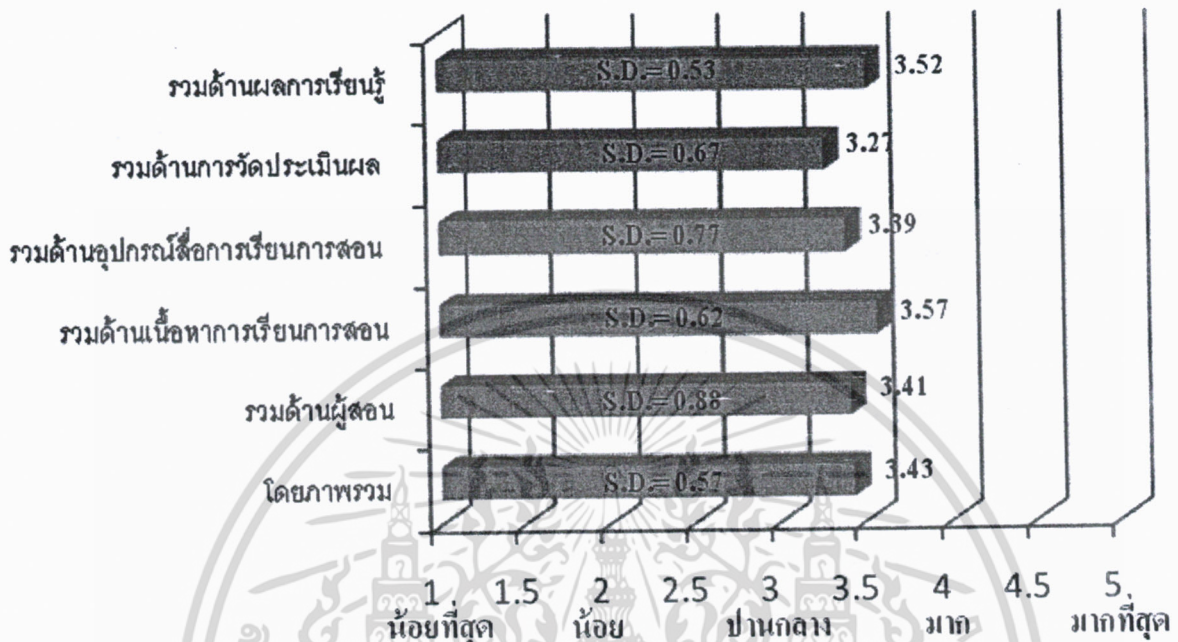
4.2.1. ภาพรวม

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 เมื่อพิจารณาเป็นด้านพบว่า มีระดับมาก 2 ข้อ โดยด้านที่มีอันดับสูงสุด คือ ด้านเนื้อหาที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 และรองลงมาคือ ด้านผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และอีกสามด้านมีระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 และด้านการวัดประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 ตามลำดับ ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 4.4 และภาพที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและอันดับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในในภาพรวมทุกด้านของนักศึกษาสาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ทัศนคติต่อการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	อันดับที่	หมายเหตุ
รวมด้านผู้สอน	3.41	0.88	ปานกลาง	3	N=155
รวมด้านเนื้อหา	3.57	0.62	มาก	1	N=154
รวมด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน	3.39	0.77	ปานกลาง	4	N=155
รวมด้านการวัดประเมินผล	3.27	0.67	ปานกลาง	5	N=153
รวมด้านผลการเรียนรู้	3.52	0.53	มาก	2	N=155
โดยภาพรวม	3.43	0.57	ปานกลาง		N=152

ภาพที่ 4.4 แผนภูมิแท่งสามมิติแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายในต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในโดยภาพรวม

4.2.2. ด้านผู้สอน

ผลการศึกษาทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในด้านผู้สอน ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า โดยภาพรวม มีระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทัศนคติของนักศึกษามีระดับปานกลางทั้ง 3 ข้อ โดยมีความพึงพอใจสูงสุดคือ ฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้เหตุผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 รองลงมาคือ ตรวจงานที่ได้รับมอบหมายเร็ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และมีการเตรียมการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรมภายในด้านผู้สอน ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ทัศนคติของ นักศึกษาในด้าน ผู้สอน	ระดับความพึงพอใจ(%)					ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ	อันดับ ที่	หมายเหตุ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด					
มีการเตรียมการ สอน	5.84	12.34	39.61	33.77	8.44	3.30	1.08	ปาน กลาง	2	N= 154
ฝึกให้นักศึกษา ได้คิดและใช้ เหตุผล	5.16	6.45	37.42	37.42	13.55	3.48	0.98	ปาน กลาง	1	N= 154
ตรวจงานที่ ได้รับมอบหมาย เร็ว	6.45	5.81	34.84	41.94	10.97	3.45	0.99	ปาน กลาง	3	N= 155
	รวม					3.41	0.88	ปาน กลาง		N= 155

4.2.3. ด้านเนื้อหา

ผลการศึกษาทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในด้านเนื้อหาของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับมาก 2 ข้อ โดยข้อที่มีความพึงพอใจสูงสุด คือ มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 และรองลงมาคือ ความต่อเนื่องของเนื้อหาวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.59 แต่ความเข้าใจในเนื้อหา มีค่าระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ สถาบันศรกรรมภายในด้านเนื้อหา ของนักศึกษาสาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ทัศนคติความพึงพอใจของนักศึกษาใน ด้านเนื้อหา	ระดับความพึงพอใจ(%)					ค่า เฉลี่ย (\bar{x})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ	อันดับ ที่
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด				
มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละ สัปดาห์	1.29	1.29	26.5	60.7	10.3	3.77	0.7	มาก	1
ความต่อเนื่องของเนื้อหาวิชา	0.65	5.19	38.3	46.1	9.74	3.59	0.76	มาก	2
ความเข้าใจในเนื้อหา	3.23	13.6	34.2	45.2	3.87	3.33	0.88	ปาน กลาง	3
รวม						3.57	0.62	มาก	

4.2.4. ด้านอุปสรรคต่อการเรียนการสอน

ผลการศึกษาทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาบันศรกรรมภายในด้านอุปสรรคต่อการเรียนการสอน ของนักศึกษาสาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าระดับปานกลางทั้ง 3 ข้อ โดยมีความพึงพอใจสูงสุด

คือ สไลด์สื่อการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ3.46 รองลงมาคือ มีการใช้สื่อเสริมการสอนอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ3.38 และ มีการใช้เอกสารประกอบการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ที่ 4.7

ตาราง ที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรมภายในด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ทัศนคติความพึงพอใจของ นักศึกษาในด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน	ระดับความพึงพอใจ(%)					ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ	อันดับ ที่	หมายเหตุ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด					
สไลด์สื่อการสอน	1.94	7.74	42.6	38.1	9.68	3.46	0.85	ปาน กลาง	1	N= 155
สื่อเสริมการสอนอื่น	1.29	11	43.2	37.4	7.1	3.38	0.82	ปาน กลาง	2	N= 155
มีการใช้เอกสารประกอบการ สอน	7.1	18.1	41.9	29.7	3.23	3.04	0.95	ปาน กลาง	3	N= 155
รวม						3.29	0.72	ปาน กลาง		N= 155

4.2.5 ด้านการวัดประเมินผล

ผลการศึกษาทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในด้านการวัดประเมินผล อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า โดยรวมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าระดับปานกลางทุกข้อ โดยระดับความพึงพอใจที่มากที่สุดมีเท่ากับ 2 ข้อ คือ ความยากของข้อสอบปลายภาค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 และ จำนวนงานได้ที่รับมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ส่วนความพึงพอใจระดับปานกลางอีกข้อ คือเกรดที่ได้รับมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 แต่ระดับความพึงพอใจที่น้อยที่สุด คือ แบบฝึกหัดทดสอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ที่ 4.8

ตาราง ที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรมภายในด้านการวัดประเมินผลของนักศึกษาสาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ทัศนคติความพึงพอใจของนักศึกษาในด้านการวัดประเมินผล	ระดับความพึงพอใจ(%)					ค่าเฉลี่ย (x̄)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)	ระดับ	อันดับที่	หมายเหตุ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด					
จำนวนงานได้ที่รับมอบหมาย	1.94	7.10	42.58	43.87	4.52	3.42	0.772	ปานกลาง	1	N=155
แบบฝึกหัดทดสอบ	7.14	16.23	51.30	20.78	4.55	2.99	0.918	ปานกลาง	3	N=155
ความยากของข้อสอบปลายภาค	3.90	9.09	36.36	42.86	7.79	3.42	0.902	ปานกลาง	1	N=154
เกรดที่ได้รับมีความเหมาะสม	10.39	11.69	39.61	29.22	9.09	3.19	1.178	ปานกลาง	2	N=154
รวม						3.27	0.670	ปานกลาง		N=153

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6. ด้านผลการเรียนรู้

ผลการศึกษาค้นคว้าต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในด้านการผลการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า โดยรวมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับมาก 7 ข้อ และมีระดับปานกลาง 4 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การรู้เงื่อนไขที่มีผลต่องานออกแบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 มีมีทักษะความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงานศิลปะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 ความสามารถสืบค้นหาเรื่องที่สนใจอย่างเป็นระบบโดยอาศัยความรู้จากวิชาฯ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 ถัดมาสองอันดับมีค่าเท่ากัน คือ สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมาและสามารถแก้ปัญหางานออกแบบจากความรู้จากวิชานี้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ส่วนค่าความพึงพอใจระดับมากที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สามารถวางแผนบนพื้นฐานความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51

โดยข้อที่มีระดับปานกลาง 4 ข้อ ได้แก่ ความสามารถวิเคราะห์ยุคสมัยของการออกแบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 แต่นักศึกษามีความพึงพอใจระดับปานกลาง 3 ข้อ คือ สามารถสามารถจำแนกบอกรายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 รองลงมา คือ สามารถประเมินตัดสินงานออกแบบที่ดีได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 และ การเข้าใจมโนทัศน์ในการออกแบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ที่ 4.9

ตาราง ที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์
 สถาปัตยกรรมภายในด้านผลการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการ
 วางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ทัศนคติความพึงพอใจของนักศึกษาใน ด้านด้านผลการเรียนรู้	ระดับความพึงพอใจ(%)					ค่า เฉลี่ย (\bar{x})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ	อันดับ	หมายเหตุ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด					
รู้เงื่อนไขข้อที่มีผลต่องานออกแบบ	0.65	2.58	36.77	52.26	7.74	3.64	0.692	มาก	1	N= 155
รู้นิยามและคำศัพท์ในการออกแบบ	0.65	3.87	47.74	43.87	3.87	3.46	0.667	ปาน กลาง	9	N= 155
เข้าใจโมโนทัศน์ในการออกแบบ	2.58	3.23	50.97	37.42	5.81	3.41	0.762	ปาน กลาง	12	N= 155
วิเคราะห์ยุคสมัยของการออกแบบ	1.94	5.16	40.65	43.87	8.39	3.52	0.801	มาก	6	N= 155
สามารถสามารถจำแนกบอก รายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้	1.29	3.87	47.74	39.35	7.74	3.48	0.750	ปาน กลาง	8	N= 155
ประเมินทัศนคติงานออกแบบที่ดีได้	0.65	5.81	43.23	47.10	3.23	3.46	0.686	ปาน กลาง	9	N= 155
ความสามารถแก้ไขปัญหางาน ออกแบบด้วยความรู้จากวิชา ประวัติศาสตร์ฯ	1.29	3.23	38.71	51.61	5.16	3.56	0.703	มาก	4	N= 155
ความสามารถวางผังบนพื้นฐานความรู้ วิชาประวัติศาสตร์ฯ	1.29	4.52	42.58	45.16	6.45	3.51	0.742	มาก		N= 155
ความสามารถออกแบบตามยุคสมัยที่ ได้เรียนมา	1.29	0.65	45.16	46.45	6.45	3.56	0.685	มาก	4	N= 155
ความสามารถสืบค้นหาเรื่องที่สนใจ อย่างเป็นระบบ โดยอ้างอิงความรู้จาก วิชาประวัติศาสตร์	0.65	5.16	39.35	45.81	9.03	3.57	0.755	มาก	3	N= 155
ทักษะความทางศิลปะมากขึ้นจากการ คัดลอกงาน	1.29	2.58	38.71	48.39	9.03	3.61	0.742	มาก	2	N= 155
รวม						3.50	0.537	มาก		N= 155

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของ นักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน ด้านต่างๆ จำแนกตามเพศ สถานภาพนักศึกษาและประวัติการ ลงทะเบียน

4.3.1. เพศ

ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษา สาขาสถาปัตยกรรมใน กลุ่มสถาปัตยกรรมและการวางแผนคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระ จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในด้านต่างๆ จำแนกตามเพศ พบว่าทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน โดยภาพรวม ของเพศชายมีระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน มีความพึงพอใจระดับมากอยู่ 1 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 นอกนั้นเป็นระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านผลการเรียนรู้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียน การสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 ด้านผู้สอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 และด้านการวัดประเมินผล โดยมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09

สำหรับผลการพิจารณารายข้อ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.70 – 2.89 เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตาม เกณฑ์การวิเคราะห์แปลผลดังนี้

ระดับมากที่สุด ไม่พบรายการใดที่อยู่ในระดับนี้

ระดับมาก ได้แก่ มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 มีทักษะ ความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงานศิลปะ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 มีความต่อเนื่องของ เนื้อหาในวิชา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 สามารถสืบค้นหาเรื่องที่สนใจอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยความรู้จากวิชา ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 รู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่องาน ออกแบบ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 และ สามารถแก้ปัญหางานออกแบบจากความรู้จากวิชานี้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 9 ตามลำดับ

ระดับปานกลาง ได้แก่ สามารถวางผังบนพื้นความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน โดยมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการออกแบบ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ความสามารถจำแนกบอกรายละเอียดงาน ออกแบบสมัยต่างๆ ได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 สามารถประเมินตัดสินงานออกแบบที่ดีได้ โดยมีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 3.43 เข้าใจมโนทัศน์(concept)ในการออกแบบมากขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 มีการใช้สไลด์การสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 มีการใช้สื่อเสริมการสอนอื่น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 ตรวจงานที่ได้รับมอบหมายเร็ว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 จำนวนงานที่มอบหมายเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 ข้อสอบปลายภาคมีความยาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 ฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้เหตุผล โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 เนื้อหาวิชาโดยรวมเข้าใจง่าย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 มีการเตรียมการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04เกรดที่ได้รับมีความเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 มีแบบทดสอบให้ลองหัดทำล่วงหน้าก่อนสอบ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 และมีการใช้เอกสารประกอบการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 ตามลำดับ

ระดับน้อยและน้อยที่สุด ไม่พบรายการใดที่อยู่ในระดับนี้

ในขณะที่ทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน โดยภาพรวมของเพศหญิงมีระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับอยู่ 3 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 ด้าน ผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ด้านผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 ส่วนระดับปานกลาง มี 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการวัดประเมินผลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 และด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 สำหรับในรายชื่อนั้น มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์มีระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 รองลงมาคือ รู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่อการออกแบบ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ส่วนค่าความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ แบบทดสอบลองหัดทำล่วงหน้าก่อนสอบมีระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 สำหรับผลการพิจารณารายข้อ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.81–3.05 เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์แปลผลดังนี้

ระดับมากที่สุด ไม่พบรายการใดที่อยู่ในระดับนี้

ระดับมาก ได้แก่มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81รู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่องานออกแบบ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้เหตุผล โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 สามารถแก้ปัญหางานออกแบบจากความรู้จากวิชานี้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 มีทักษะความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงานศิลปะ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 มีความต่อเนื่องของเนื้อหาในวิชา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 สามารถแก้ปัญหางานออกแบบจากความรู้จากวิชานี้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 สามารถสืบค้นหาเรื่องที่สนใจอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

3.58 ตรวจสอบที่ได้รับมอบหมายเร็ว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 มีความต่อเนื่องของเนื้อหาในวิชา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 เนื้อหาวิชาโดยรวมเข้าใจง่าย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 สามารถวางผังบนพื้นความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 จำนวนงานที่มอบหมายเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ความสามารถจำแนกบอกรายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ข้อสอบปลายภาคมีความยาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และมีการใช้สไลด์การสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51

ระดับปานกลาง ได้แก่ สามารถประเมินตัดสินงานออกแบบที่ดีที่สุดได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการออกแบบ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 มีการเตรียมการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 มีการใช้สื่อเสริมการสอนอื่น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 เนื้อหาวิชาโดยรวมเข้าใจง่าย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 เข้าใจนิเทศน์(concept)ในการออกแบบมากขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.4 มีการใช้สื่อเสริมการสอนอื่น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 ความสามารถจำแนกบอกรายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 เกรดที่ได้รับมีความเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 มีการใช้เอกสารประกอบการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 และมีแบบทดสอบให้ลองหัดทำล่วงหน้าก่อนสอบ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05

ระดับน้อยและน้อยที่สุด ไม่พบรายการใดที่อยู่ในระดับนี้

สำหรับการเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษาในด้านต่างๆ โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วย t-test นั้น ในภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่ามีเพียงสองด้าน ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ได้แก่ ด้านผู้สอนและด้านการวัดประเมินผล ส่วนด้านเนื้อหา ด้านอุปกรณ์สื่อการสอนและด้านผลการเรียนรู้ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนการเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่าทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จำนวน 3 รายการ ได้แก่ มีการเตรียมการสอน ฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้เหตุผลและจำนวนงานที่มอบหมายเหมาะสม โดยเพศหญิงมีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่าเพศชายในทุกด้านและทุกรายการ ดังปรากฏในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความแปรปรวน ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของ
ทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษาจำแนกตามเพศ

ข้อที่	รายการ	ชาย		หญิง		ค่า t	ค่า p
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1.ด้านผู้สอน		3.17	1.01	3.55	0.77	-2.46	0.02*
1.1	มีการเตรียมการสอน	3.04	1.13	3.45	1.03	-2.35	0.02*
1.2	ฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้เหตุผล	3.21	1.16	3.63	0.84	-2.34	0.02*
1.3	ตรวจงานที่ได้รับมอบหมายเร็ว	3.25	1.03	3.57	0.95	-1.93	0.06
2.ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน		3.50	0.69	3.61	0.58	-1.05	0.30
2.1	มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์	3.71	0.80	3.81	0.63	-0.80	0.42
2.2	มีความต่อเนื่องของเนื้อหาในวิชา	3.60	0.80	3.59	0.74	0.11	0.91
2.3	เนื้อหาวิชาโดยรวมเข้าใจง่าย	3.16	0.91	3.42	0.85	-1.81	0.72
3.ด้านอุปกรณ์เพื่อการเรียนการสอน		3.18	0.85	3.35	0.64	-1.40	0.16
3.1	มีการใช้สไลด์การสอน	3.38	0.95	3.51	0.79	-0.92	0.36
3.2	มีการใช้สื่อเสริมการสอนอื่น	3.29	0.91	3.43	0.77	-1.08	0.28
3.3	มีการใช้เอกสารประกอบการสอน	2.89	1.11	3.12	0.84	-1.34	0.18
4.ด้านการวัดประเมินผล		3.09	0.76	3.37	0.59	-2.53	0.01*
4.1	จำนวนงานที่มอบหมายเหมาะสม	3.23	0.81	3.53	0.73	-2.30	0.02*
4.2	มีแบบทดสอบให้ลองหัดทำล่วงหน้าก่อนสอบ	2.89	0.91	3.05	0.92	-1.03	0.31
4.3	ข้อสอบปลายภาคมีความยาก	3.23	1.03	3.52	0.82	-1.92	0.06
4.4	เกรดที่ได้รับมีความเหมาะสม	3.00	1.14	3.23	1.04	-1.30	0.20
5.ด้านผลการเรียนรู้		3.49	0.58	3.54	0.49	-0.61	0.54
5.1	รู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่องานออกแบบ	3.54	0.81	3.70	0.61	-1.30	0.20
5.2	รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการออกแบบ	3.45	0.66	3.47	0.68	-0.25	0.80
5.3	เข้าใจโมโนทัศน์(concept)ในการออกแบบมากขึ้น	3.41	0.87	3.40	0.70	0.05	0.96
5.4	สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้	3.48	0.87	3.54	0.76	-0.40	0.69
5.5	ความสามารถจำแนกออกรายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้	3.43	0.74	3.52	0.76	-0.69	0.49
5.6	สามารถประเมินตัดสินงานออกแบบที่ดีได้	3.43	0.71	3.48	0.68	-0.49	0.63
5.7	สามารถแก้ปัญหางานออกแบบจากความรู้จากวิชา	3.52	0.74	3.59	0.69	-0.58	0.57
5.8	สามารถวางผังบนพื้นความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน	3.48	0.76	3.53	0.73	-0.35	0.73
5.9	สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา	3.54	0.71	3.58	0.67	-0.35	0.73
5.10	สามารถสืบค้นหาเรื่องที่สนใจอย่างเป็นระบบโดยอาศัยความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน	3.55	0.81	3.59	0.73	-0.26	0.80
5.11	มีทักษะความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงานศิลปะ	3.64	0.82	3.60	0.70	0.38	0.71
โดยภาพรวม		3.29	0.68	3.50	0.49	-2.06	0.04*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2. สถานะการลงทะเบียน

ผลการศึกษาพบว่า ทศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษา สาขาสถาปัตยกรรมใน กลุ่มสถาปัตยกรรมและการวางแผนคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในด้านต่างๆ จำแนกตามสถานะการลงทะเบียน พบว่าทศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในโดยรวมของผู้ลงทะเบียนครั้งแรกมีระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความพึงพอใจมีระดับมากในทุกด้าน คือ ด้านผู้สอนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ด้านเนื้อหาการเรียนการสอนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ด้านผลการเรียนรู้โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ด้านการวัดประเมินผลโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 และ ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57

สำหรับผลการพิจารณารายข้อ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.00 – 3.41 เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์แปลผลดังนี้

ระดับมากที่สุด ไม่มีพบรายการใดอยู่ในระดับนี้

ระดับมาก ได้แก่ มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 มีการเตรียมการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ตรวจงานที่ได้รับมอบหมายเร็ว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 รู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่องานออกแบบ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 สามารถแก้ปัญหาทางงานออกแบบจากความรู้จากวิชานี้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 เนื้อหาวิชาโดยรวมเข้าใจง่าย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้เหตุผล โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 สามารถวางผังบนพื้นความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 มีแบบทดสอบให้ลองหัดทำล่วงหน้าก่อนสอบ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 มีความต่อเนื่องของเนื้อหาในวิชา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 สามารถประเมินตัดสินงานออกแบบที่ดีได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการออกแบบ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 มีทักษะความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงานศิลปะ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 มีการใช้สไลด์การสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 เกรดที่ได้รับมีความเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 จำนวนงานที่มอบหมายเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 ความสามารถจำแนกบอก

รายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 มีการใช้เอกสารประกอบการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 มีการใช้สื่อเสริมการสอนอื่น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 สามารถสืบค้นหาเรื่องที่สนใจอย่างเป็นระบบโดยอาศัยความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ตามลำดับ

ระดับปานกลาง ได้แก่ เข้าใจมโนทัศน์(concept)ในการออกแบบมากขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และข้อสอบปลายภาคมีความยาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ตามลำดับ

ระดับน้อยและน้อยที่สุด ไม่พบรายการใดที่อยู่ในระดับนี้

ส่วนทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของผู้ลงทะเบียนมากกว่า 1 ภาคเรียน โดยภาพรวมมีระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับปานกลางทุกด้าน คือ ด้านเนื้อหาการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 ด้าน ผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ด้านผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 ด้านการวัดประเมินผลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 และด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 สำหรับผลการพิจารณารายข้อ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.73 – 2.66 เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์ที่แปลผลดังนี้

ระดับมากที่สุด ไม่พบรายการใดที่อยู่ในระดับนี้

ระดับมาก ได้แก่ ฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้เหตุผล โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 มีความต่อเนื่องของเนื้อหาในวิชา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 เกณฑ์ที่ได้รับมีความเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 รู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่องานออกแบบ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 มีแบบทดสอบให้ลองหัดทำล่วงหน้าก่อนสอบ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 มีทักษะความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงานศิลปะ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 สามารถสืบค้นหาเรื่องที่สนใจอย่างเป็นระบบโดยอาศัยความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 มีการใช้สไลด์การสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 และสามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ตามลำดับ

ระดับปานกลาง ได้แก่ สามารถแก้ปัญหางานออกแบบจากความรู้จากวิชานี้โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 สามารถวางผังบนพื้นความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ความสามารถจำแนกบอกรายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ทรงานที่ได้รับมอบหมายเร็ว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการออกแบบ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 เข้าใจมโนทัศน์(concept)ในการออกแบบมากขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 สามารถประเมินตัดสินใจงานออกแบบที่ดีได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 มีการเตรียมการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 จำนวนงานที่มอบหมายเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 มีการใช้สื่อเสริมการสอนอื่น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 เนื้อหาวิชาโดยรวมเข้าใจง่าย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 มีการใช้เอกสารประกอบการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 ข้อสอบปลายภาคมีความยาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66

ระดับน้อยและน้อยที่สุด ไม่พบรายการใดที่อยู่ในระดับนี้

ในขณะที่ทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของผู้ลงทะเบียนครบแล้ว โดยภาพรวม มีความพึงพอใจระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีความพึงพอใจระดับปานกลางทุกด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ด้านผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 ด้านผู้สอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 และด้านการวัดประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 ตามลำดับ สำหรับผลการพิจารณารายข้อ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.64 – 2.66 เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์แปลผลดังนี้

ระดับมากที่สุด ไม่มีพบรายการใดอยู่ในระดับนี้

ระดับมาก ได้แก่ มีทักษะความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงานศิลปะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 สามารถสืบค้นหาเรื่องที่สนใจอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 และสามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ตามลำดับ

ระดับปานกลาง ได้แก่ รู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่องานออกแบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ความสามารถจำแนกบอกรายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ความสามารถวิเคราะห์

เปรียบเทียบลักษณะงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 มีความต่อเนื่องของเนื้อหาในวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 เข้าใจนิเทศน์(concept)ในการออกแบบมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43สามารถประเมินตัดสินงานออกแบบที่ดีได้ 3.41 รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการออกแบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 สามารถวางผังบนพื้นความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39สามารถแก้ปัญหางานออกแบบจากความรู้จากวิชานี้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38มีการใช้สื่อเสริมการสอนอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 มีการใช้สไลด์การสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ตรวจงานที่ได้รับมอบหมายเร็ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 จำนวนงานที่มอบหมายเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 เกรดที่ได้รับมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 มีแบบทดสอบให้ลองหัดทำล่วงหน้าก่อนสอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 เนื้อหาวิชาโดยรวมเข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 ฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้เหตุผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 มีการเตรียมการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 ข้อสอบปลายภาคมีความยาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 และมีการใช้เอกสารประกอบการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 ตามลำดับ

ระดับน้อยและน้อยที่สุด ไม่พบรายการใดที่อยู่ในระดับนี้

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมใน กลุ่มสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในด้านต่างๆ จำแนกตามสถานะการลงทะเบียนพบว่า โดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อ เปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้สอนและ ด้านเนื้อหา ด้านอุปกรณ์สื่อการสอนและด้านการวัดประเมินผล ล้วนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 มีเพียง1 ด้าน ที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ได้แก่ ด้านผลการเรียนรู้ ส่วนการเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่าทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษาฯ ส่วนใหญ่คิดเป็นจำนวน 12 รายการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนจำนวน 9 รายการ ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ได้แก่ มีความต่อเนื่องของเนื้อหาในวิชา มีการใช้สไลด์การสอน เข้าใจนิเทศน์(concept)ในการออกแบบมากขึ้น สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้ ความสามารถจำแนกบอกรายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้ สามารถประเมินตัดสินงานออกแบบที่ดีได้ สามารถวางผังบนพื้นความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา สามารถสืบค้นหาเรื่องที่สนใจอย่างเป็นระบบโดยอาศัยความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน และมีทักษะความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงานศิลปะ ดังปรากฏในตาราง 4.11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความแปรปรวน ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ในด้านต่างๆ ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมใน จำแนกตามสถานะการลงทะเบียน

		ครั้งแรก		มากกว่า 1 ภาค		ลงครบแล้ว		ค่า F	ค่า Sig.
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1.ด้านผู้สอน		3.83	0.58	3.41	0.72	2.97	0.99	18.66	0.00*
1.1	มีการเตรียมการสอน	3.89	0.95	3.17	0.75	2.75	1.06	22.32	0.00*
1.2	ฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้เหตุผล	3.78	0.75	3.73	0.79	3.03	1.13	11.77	0.00*
1.3	ตรวจงานที่ได้รับมอบหมายเร็ว	3.83	0.66	3.33	1.18	3.11	1.05	9.31	0.00*
2.ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน		3.82	0.42	3.46	0.63	3.36	0.70	10.40	0.00*
2.1	มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์	4.00	0.44	3.67	0.71	3.59	0.84	6.21	0.00*
2.2	มีความต่อเนื่องของเนื้อหาในวิชา	3.67	0.67	3.73	0.91	3.43	0.77	2.19	0.12
2.3	เนื้อหาวิชาโดยรวมเข้าใจง่าย	3.78	0.55	2.97	0.85	3.03	0.97	17.75	0.00*
3.ด้านอุปกรณ์เพื่อการเรียนการสอน		3.57	0.47	3.10	0.75	3.10	0.83	8.71	0.00*
3.1	มีการใช้สไลด์การสอน	3.58	0.64	3.53	0.90	3.30	0.99	1.91	0.15
3.2	มีการใช้สื่อเสริมการสอนอื่น	3.56	0.64	3.07	0.94	3.34	0.89	3.94	0.02
3.3	มีการใช้ออกสารประกอบการสอน	3.56	0.61	2.70	0.88	2.66	1.02	21.11	0.00*
4.ด้านการวัดประเมินผล		3.61	0.48	3.20	0.53	2.94	0.74	19.30	0.00*
4.1	จำนวนงานที่มอบหมายเหมาะสม	3.57	0.47	3.10	0.75	3.10	0.83	10.91	0.00*
4.2	มีแบบทดสอบให้ลองหัดทำล่วงหน้าก่อนสอบ	3.66	0.57	3.60	0.77	3.08	0.84	12.83	0.00*
4.3	ข้อสอบปลายภาคมีความยาก	3.41	0.66	2.66	0.97	2.72	0.97	6.61	0.00*
4.4	เกรดที่ได้รับมีความเหมาะสม	3.58	0.73	3.70	0.92	3.10	0.99	16.46	0.00*
5.ด้านผลการเรียนรู้		3.69	0.33	3.35	0.57	3.18	0.65	1.54	0.22
5.1	รู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่องานออกแบบ	3.80	0.54	3.60	0.77	3.49	0.77	3.18	0.04*
5.2	รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการออกแบบ	3.61	0.52	3.27	0.74	3.41	0.74	3.12	0.05*
5.3	เข้าใจโมโนโทรม(concept)ในการออกแบบมากขึ้น	3.45	0.53	3.27	0.83	3.43	0.92	0.64	0.53
5.4	ความสามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะงานออกแบบสมัยต่างๆได้	3.58	0.59	3.53	1.01	3.44	0.89	0.45	0.64
5.5	ความสามารถจำแนกบอกรายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆได้	3.56	0.56	3.40	0.89	3.44	0.85	0.63	0.54
5.6	สามารถประเมินตัดสินงานออกแบบที่ดีได้	3.63	0.49	3.23	0.86	3.41	0.74	3.78	0.03*
5.7	สามารถแก้ปัญหางานออกแบบจากความรู้จากวิชานี้	3.78	0.42	3.47	0.78	3.38	0.84	5.84	0.00*
5.8	สามารถวางผังบนพื้นความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน	3.66	0.51	3.43	0.77	3.39	0.90	2.19	0.12
5.9	สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา	3.59	0.56	3.60	0.81	3.51	0.74	0.30	0.74
5.1	สามารถสืบค้นหาเรื่องที่สนใจอย่างเป็นระบบโดยอาศัยความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน	3.53	0.59	3.57	0.86	3.62	0.86	0.23	0.80
5.11	มีทักษะความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงานศิลปะ	3.61	0.60	3.57	0.77	3.64	0.86	0.10	0.43
โดยภาพรวม		3.67	0.34	3.35	0.57	3.18	0.65	14.61	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.3. สถานภาพนักศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า ทักษะคิดต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษา สาขาสถาปัตยกรรมใน กลุ่มสถาปัตยกรรมและการวางแผนคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในด้านต่างๆ จำแนกตามสถานะการศึกษา พบว่าทักษะคิดต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน โดยรวมของ ผู้ตอบแบบสอบถามชั้นปีที่ 2 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ด้านผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 ด้านการวัดประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 และด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57

สำหรับผลการพิจารณารายข้อ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.00 – 3.41 เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์แปลผลดังนี้

ระดับมากที่สุด ไม่พบรายการใดที่อยู่ในระดับนี้

ระดับมาก ได้แก่ มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 มีการเตรียมการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ตรวจสอบที่ได้รับมอบหมายเร็ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 รู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่องานออกแบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 สามารถแก้ปัญหางานออกแบบจากความรู้จากวิชานี้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 เนื้อหาวิชาโดยรวมเข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้เหตุผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78

เกรดที่ได้รับมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70มีความต่อเนื่องของเนื้อหาในวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 สามารถวางผังบนพื้นความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 จำนวนงานที่มอบหมายเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 สามารถประเมินตัดสินงานออกแบบที่ดีที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการออกแบบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 มีทักษะความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงานศิลปะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนนามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 มีการใช้สไลด์การสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ข้อสอบปลายภาคมีความยากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 มีการใช้เอกสารประกอบการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 ความสามารถจำแนกบอกรายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 มี

การใช้สื่อเสริมการสอนอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 และสามารถสืบค้นหาเรื่องที่สนใจอย่างเป็นระบบโดยอาศัยความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ตามลำดับ

ระดับปานกลาง ได้แก่ เข้าใจมโนทัศน์(concept)ในการออกแบบมากขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และมีแบบทดสอบให้ลองหัดทำล่วงหน้าก่อนสอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ตามลำดับ

ระดับน้อยและน้อยที่สุด ไม่พบรายการใดที่อยู่ในระดับนี้

ส่วนทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของ ผู้ตอบแบบสอบถามชั้นปีที่ 3 โดยภาพรวมมีระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับปานกลางทุกด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 ด้านผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 ด้านการวัดประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 ตามลำดับ

สำหรับผลการพิจารณารายข้อ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.73 – 2.66 เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์แปลผลดังนี้

ระดับมากที่สุด ไม่มีพบรายการใดอยู่ในระดับนี้

ระดับมาก ได้แก่ ฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้เหตุผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 มีความต่อเนื่องของเนื้อหาในวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ข้อสอบปลายภาคมีความยาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 จำนวนงานที่มอบหมายเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 รู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่องานออกแบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 57 มีทักษะความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงานศิลปะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 สามารถสืบค้นหาเรื่องที่สนใจอย่างเป็นระบบโดยอาศัยความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 มีการใช้สไลด์การสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะงานออกแบบสมัยต่าง ๆ ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ตามลำดับ

ระดับปานกลาง ได้แก่ สามารถแก้ปัญหางานออกแบบจากความรู้จากวิชานี้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 สามารถวางผังบนพื้นความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ความสามารถจำแนกบอกรายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ตรวจสอบที่ได้รับมอบหมายเร็วมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการออกแบบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 เข้าใจมโนทัศน์(concept)ในการออกแบบมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 สามารถประเมินตัดสินงานออกแบบที่ดีได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 มีการเตรียมการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 มีการใช้เอกสารประกอบการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 มีการใช้สื่อเสริมการสอนอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 เนื้อหาวิชาโดยรวมเข้าใจง่ายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 เกรดที่ได้รับมีความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 มีแบบทดสอบให้ลองหัดทำล่วงหน้าก่อนสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 ตามลำดับระดับน้อยและน้อยที่สุด ไม่พบรายการใดที่อยู่ในระดับนี้

ส่วนทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของ ผู้ตอบแบบสอบถามชั้นปีที่ 4 โดยภาพรวมมีระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับ มาก 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 และด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ตามลำดับ แต่มีระดับปานกลาง 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการวัดประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45

สำหรับผลการพิจารณารายข้อ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.27- 3.36 เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์แปลผลดังนี้

ระดับมากที่สุด ไม่พบรายการใดที่อยู่ในระดับนี้

ระดับมาก ได้แก่ สามารถสืบค้นหาเรื่องที่น่าสนใจอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 มีทักษะความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงานศิลปะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 มีการใช้สไลด์การสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ความสามารถจำแนกบอกรายละเอียดงานออกแบบสมัยต่าง ๆ ได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 สามารถแก้ปัญหางานออกแบบจากความรู้จากวิชานี้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้เหตุผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 รู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่องานออกแบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

4.00 สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 สามารถวางผังบนพื้นความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ตรวจงานที่ได้รับมอบหมายเร็วมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 มีความต่อเนื่องของเนื้อหาในวิชา 3.91 มีการใช้สื่อเสริมการสอนอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการออกแบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 เข้าใจมโนทัศน์(concept)ในการออกแบบมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 มีการใช้เอกสารประกอบการสอน 3.67 เนื้อหาวิชาโดยรวมเข้าใจง่ายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 เกรดที่ได้รับมีความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 สามารถประเมินตัดสินงานออกแบบที่ดีได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ตามลำดับ

ระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อสอบปลายภาคมีความยาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 มีการเตรียมการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 มีแบบทดสอบให้ลองหัดทำล่วงหน้าก่อนสอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และจำนวนงานที่มอบหมายเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ตามลำดับ

ระดับน้อยและน้อยที่สุด ไม่พบรายการใดที่อยู่ในระดับนี้

ส่วนทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของ ผู้ตอบแบบสอบถามชั้นปีที่ 5 โดยภาพรวมมีระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับปานกลางทุกด้าน ได้แก่ ด้านผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 ด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 และด้านการวัดประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 สำหรับผลการพิจารณารายข้อ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.78–2.81 เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์แปลผลดังนี้

ระดับมากที่สุด ไม่พบรายการใดที่อยู่ในระดับนี้

ระดับมาก ได้แก่ มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 มีทักษะความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงานศิลปะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 สามารถสืบค้นหาเรื่องที่สนใจอย่างเป็นระบบโดยอาศัยความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการออกแบบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และสามารถประเมินตัดสินงานออกแบบที่ดีได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ตามลำดับ

ระดับปานกลาง ได้แก่ มีการใช้สื่อเสริมการสอนอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 ความสามารถจำแนกบรรยายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 รู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่องานออกแบบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44

สามารถวางผังบนพื้นความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 เข้าใจมโนทัศน์(concept)ในการออกแบบมากขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 มีความต่อเนื่องของเนื้อหาในวิชามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 มีการใช้สไลด์การสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 สามารถแก้ปัญหาทางงานออกแบบจากความรู้จากวิชานี้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 ตรวจงานที่ได้รับมอบหมายเร็วมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้เหตุผล 3.26 มีการใช้เอกสารประกอบการสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 ข้อสอบปลายภาคมีความยากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 เนื้อหาวิชาโดยรวมเข้าใจง่ายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 จำนวนงานที่มอบหมายเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 มีการเตรียมการสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 มีแบบทดสอบให้ลองหัดทำล่วงหน้าก่อนสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 และเกรดที่ได้รับมีความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 ตามลำดับ

ระดับน้อยและน้อยที่สุด ไม่พบรายการใดที่อยู่ในระดับนี้

ส่วนทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของ ผู้ตอบแบบสอบถามที่จบการศึกษาแล้ว โดยภาพรวมมีระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีระดับปานกลาง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 และด้านการวัดประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 ตามลำดับ แต่มีระดับน้อย 1 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 สำหรับผลการพิจารณารายข้อ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.30 – 2.17 เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์แปลผลดังนี้

ระดับมากที่สุด และระดับมาก ไม่พบรายการใดที่อยู่ในระดับนี้

ระดับปานกลาง ได้แก่ สามารถสืบค้นหาเรื่องที่สนใจอย่างเป็นระบบโดยอาศัยความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 รู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่องานออกแบบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 มีทักษะความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงานศิลปะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 มีความต่อเนื่องของเนื้อหาในวิชามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 เข้าใจมโนทัศน์(concept)ในการออกแบบมากขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 สามารถประเมินตัดสินงานออกแบบที่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการออกแบบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 สามารถแก้ปัญหางานออกแบบจากความรู้จากวิชานี้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 ความสามารถจำแนกบอกรายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 สามารถวางผังบนพื้นความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 มีการใช้สื่อเสริมการสอนอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 จำนวนงานที่มอบหมายเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 ข้อสอบปลายภาคมีความยากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 มีการใช้สไลด์การสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 มีการใช้เอกสารประกอบการสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 และเนื้อหาวิชาโดยรวมเข้าใจง่ายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 ตามลำดับ

ระดับน้อย ได้แก่ ตรวจจับงานที่ได้รับมอบหมายเร็วมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 เกรดที่ได้รับมีความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.35 ฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้เหตุผลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 มีแบบทดสอบให้ลองหัดทำล่วงหน้าก่อนสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 และมีการเตรียมการสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 ตามลำดับ

ระดับน้อยที่สุด ไม่พบรายการใดที่อยู่ในระดับนี้

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมใน กลุ่มสถาปัตยกรรมและการวางแผนคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในด้านต่างๆ จำแนกตามสถานะการศึกษาพบว่า โดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อ เปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอนและ ด้านเนื้อหา ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน ด้านการวัดประเมินผล และด้านผลการเรียนรู้ล้วนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนการเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีเพียง 2 รายการ ที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ได้แก่ เข้าใจมโนทัศน์(concept)ในการออกแบบมากขึ้นและ สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความแปรปรวน ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของ ทักษะคิดต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ในด้านต่างๆ ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมใน จำแนกตามสถานภาพการศึกษา

	ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		ชั้นปีที่ 5		จบการศึกษา		ค่า F	ค่า Sig.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1.ด้านผู้สอน	3.83	0.58	3.41	0.72	3.85	0.91	3.17	0.76	2.30	0.86	21.43	0.00*
1.1 มีการเตรียมการสอน	3.89	0.95	3.17	0.75	3.45	1.04	2.96	0.98	2.17	0.89	15.55	0.00*
1.2 ฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้เหตุผล	3.78	0.75	3.73	0.79	4.09	1.14	3.26	0.71	2.26	1.01	17.52	0.00*
1.3 ตรวจสอบที่ได้รับมอบหมายเร็ว	3.83	0.66	3.33	1.18	4.00	0.78	3.30	0.91	2.48	0.95	11.48	0.00*
2.ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน	3.82	0.42	3.46	0.63	3.88	0.27	3.45	0.60	3.00	0.76	10.89	0.00*
2.1 มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์	4.00	0.44	3.67	0.71	4.09	0.30	3.78	0.75	3.13	0.92	8.78	0.00*
2.2 มีความต่อเนื่องของเนื้อหาในวิชา	3.67	0.67	3.73	0.91	3.91	0.54	3.38	0.70	3.26	0.86	2.57	0.04*
2.3 เนื้อหาวิชาโดยรวมเข้าใจง่าย	3.78	0.55	2.97	0.85	3.64	0.51	3.15	0.91	2.61	1.03	13.26	0.00*
3.ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน	3.57	0.47	3.10	0.75	3.67	0.87	3.25	0.69	2.65	0.76	10.06	0.00*
3.1 มีการใช้สไลด์การสอน	3.58	0.64	3.53	0.90	4.09	0.54	3.37	0.79	2.83	1.11	5.84	0.00*
3.2 มีการใช้สื่อเสริมการสอนอื่น	3.56	0.64	3.07	0.94	3.91	0.83	3.48	0.80	2.91	0.85	5.54	0.00*
3.3 มีการใช้ออกสารประกอบการสอน	3.57	0.47	3.10	0.75	3.67	0.87	3.25	0.69	2.65	0.76	13.84	0.00*
4.ด้านการวัดประเมินผล	3.61	0.48	3.20	0.53	3.45	0.73	2.99	0.65	2.61	0.70	14.57	0.00*
4.1 จำนวนงานที่มอบหมายเหมาะสม	3.66	0.57	3.60	0.77	3.36	0.67	3.11	0.89	2.91	0.85	6.23	0.00*
4.2 มีแบบทดสอบให้ลองหัดทำล่วงหน้าก่อนสอบ	3.41	0.66	2.66	0.97	3.45	1.44	2.89	0.58	2.17	0.78	12.45	0.00*
4.3 ข้อสอบปลายภาคมีความยาก	3.58	0.73	3.70	0.92	3.45	0.93	3.15	0.86	2.86	1.13	4.22	0.00*
4.4 เกรดที่ได้รับมีความเหมาะสม	3.70	0.80	2.77	1.04	3.55	0.52	2.81	1.21	2.35	1.07	11.70	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความแปรปรวน ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของ ทักษะคิดต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ในด้านต่างๆ ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมใน จำแนกตามสถานะการศึกษา (ต่อ)

	ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		ชั้นปีที่ 5		จบการศึกษา		ค่า F	ค่า Sig.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
5.ด้านผลการเรียนรู้	3.61	0.26	3.45	0.69	3.97	0.33	3.49	0.63	3.20	0.61	5.305	0.00*
5.1 รู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่องานออกแบบ	3.80	0.54	3.60	0.77	4.00	0.45	3.44	0.64	3.30	0.93	3.73	0.01*
5.2 รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการออกแบบ	3.61	0.52	3.27	0.74	3.82	0.40	3.52	0.70	3.09	0.79	4.44	0.00*
5.3 เข้าใจมโนทัศน์(concept)ในการออกแบบมากขึ้น	3.45	0.53	3.27	0.83	3.73	0.65	3.44	0.97	3.26	0.96	1.03	0.40
5.4 สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้	3.58	0.59	3.53	1.01	4.00	0.45	3.48	0.85	3.13	0.97	2.55	0.04*
5.5 ความสามารถจำแนกบอกรายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้	3.56	0.56	3.40	0.89	4.09	0.54	3.48	0.75	3.09	0.90	3.96	0.00*
5.6 สามารถประเมินตัดสินงานออกแบบที่ดีได้	3.63	0.49	3.23	0.86	3.55	0.52	3.52	0.75	3.22	0.80	2.66	0.04*
5.7 สามารถแก้ปัญหางานออกแบบจากความรู้จากวิชานี้	3.78	0.42	3.47	0.78	4.09	0.54	3.33	0.83	3.09	0.79	7.74	0.00*
5.8 สามารถวางผังบนพื้นความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน	3.66	0.51	3.43	0.77	4.00	0.63	3.44	0.89	3.04	0.88	4.63	0.00*
5.9 สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา	3.59	0.56	3.60	0.81	3.82	0.75	3.59	0.69	3.26	0.75	1.59	0.18
5.10 สามารถสืบค้นหาเรื่องที่สนใจอย่างเป็นระบบโดยอาศัยความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน	3.53	0.59	3.57	0.86	4.27	0.47	3.59	0.89	3.35	0.83	3.08	0.02*
5.11 มีทักษะความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงานศิลปะ	3.61	0.61	3.57	0.77	4.27	0.65	3.67	0.73	3.30	0.93	3.44	0.01*
โดยภาพรวม	3.69	0.33	3.35	0.57	3.76	0.46	3.28	0.52	2.78	0.62	17.19	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4. ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ สถาบันศรกรรมภายใน

เมื่อวิเคราะห์ด้วยวิธีการสหสัมพันธ์เพียร์สัน พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ สถานภาพการ ศึกษา สถานภาพการลงทะเบียน กับและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ สถาบันศรกรรมซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้าน ผู้สอน เนื้อหาการเรียนการสอน อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน การวัดประเมินผล และผลการเรียนรู้ มีรายละเอียดดังตาราง ที่ 4.14

ตาราง ที่ 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาบันศรกรรมภายในด้านต่าง ๆ

เพศ	สถานภาพ การศึกษา	ชั้นปี	ผู้สอน	เนื้อหา การเรียน การสอน	อุปกรณ์ สื่อการเรียน การสอน	การวัด ประเมินผล	ผลการ เรียนรู้	ภาพรวม
เพศ	1.00							
สถานภาพการศึกษา	.178*	1.00						
ชั้นปี	-.180*	-.971**	1.00					
ผู้สอน	.189*	.513**	-.432**	1.00				
เนื้อหา	.061	.370**	-.305**	.653**	1.00			
อุปกรณ์สื่อการเรียน	.129	.351**	-.290**	.670**	.566**	1.00		
การวัดประเมินผล	.193*	.497**	-.447**	.632**	.550**	.611**	1.00	
ผลการเรียนรู้	.026	.199*	-.0126	.526**	.580**	.578**	.536**	1.00
ภาพรวม	.176*	.457**	-.381**	.867**	.766**	.825**	.812**	.721**

* p < .05
** p < .001

จากตารางพบว่า เพศและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาบันศรกรรม ด้านผู้สอน ด้าน การวัดประเมินผลและในภาพรวมทุกด้าน มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน($r=.189, .193, .176$) อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนเพศและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาบันศรกรรม ด้าน เนื้อหาการเรียน ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน ส่วนเพศและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ สถาบันศรกรรม ด้านผลการเรียนรู้ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างนัยสำคัญทางสถิติ

สถานะการลงทะเบียนและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ด้าน ผู้สอน เนื้อหา อุปกรณ์สื่อการสอน การวัดประเมินผล และในภาพรวมทุกด้าน มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน($r = .513, .370, .351, .497, .457$)อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 ส่วนสถานะการลงทะเบียนและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ด้านผลการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน($r = .199$)อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

สถานภาพการศึกษาและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ด้าน ผู้สอน เนื้อหา อุปกรณ์สื่อการสอน การวัดประเมินผล มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้ามกัน ($r = -.432, -.305, -.290, -.447, -.381$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 ส่วนสถานภาพการศึกษาและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ด้านผลการเรียนรู้ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างนัยสำคัญทางสถิติ

4.5 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถามปลายเปิดเป็นข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน

การวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis) จากแบบสอบถามปลายเปิดเป็นข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่าข้อเสนอแนะมากที่สุด 3อันดับแรก ได้แก่ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคาบเรียนที่ยาวเกินไป ร้อยละ 26.45 รองลงมา เกี่ยวกับตารางเรียนที่เข้าไป ร้อยละ 20.65 และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อสอบที่ไม่ควรรยากไป ร้อยละ 14.19 นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะอื่นๆที่ไม่อาจจัดประเภท อีก ร้อยละ 3.23 ดังปรากฏผลดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.14 ค่าความถี่ร้อยละของข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์
สถาปัตยกรรมภายใน

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1	คาบเรียนยาวไป	41	26.45
2	ตารางเรียนเข้าไป	32	20.65
3	ข้อสอบไม่ควรยากไป	22	14.19
4	งานที่มอบหมายมากเกินไป	19	12.26
5	ผู้สอนควรยืดหยุ่นให้แก่นักศึกษา	18	11.61
6	เนื้อหาเกินไป	10	6.45
7	วันเรียนตรงกับวันเสาร์	8	5.16
8	อื่นๆ*	5	3.23
รวม		155	100.0

*เหตุผลอื่นๆ
 1. อยากให้แจกซีดี จะได้ไม่ต้องจด
 1. ลดจำนวนภาคเรียนลงครึ่งหนึ่ง
 2. ไม่มีความเห็น
 1. ควรเช็คชื่อคนที่มาสายเกินครึ่งชั่วโมง
 1. เพราะยังไม่ค่อยมาเรียน

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. เพื่อศึกษาแนวทางปรับปรุงวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน สำหรับสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังให้สอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาปัจจุบัน

ประชากร คือ นักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ระหว่างปี 2550-2553 จำนวน 186 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็น จำนวน 155 คนโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีจุดมุ่งหมาย หรือแบบจงใจ (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ มีข้อคำถามจำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษา สาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ลักษณะเป็นมาตรามาตราประเมินค่า ด้านต่างๆ 5 ด้าน มีข้อคำถามจำนวน 24 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ลักษณะคำถามปลายเปิด(open-ended)

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือโดยส่วนแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบตรวจสอบรายการจะนำมาหาค่าอำนาจจำแนกซึ่งได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.48 - 1.06 ส่วนแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่าคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาได้ค่าเท่ากับ 0.912 การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีแจกและเก็บแบบสอบถาม รวมจำนวนที่รวบรวมและใช้การได้ทั้งสิ้น 155 ราย

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS version 15 โดยข้อคำถามที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ใช้วิธีการคำนวณหาค่าความถี่แล้วสรุปเป็นคำร้อยละ สำหรับข้อคำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษาต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในด้านต่างๆ ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแต่ละข้อคำถาม ส่วนการเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษาต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในด้านต่างๆ จำแนกตามเพศ สถานภาพนักศึกษาและประวัติการลงทะเบียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างด้วย t-test สำหรับสถานภาพด้านเพศ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปรเป็นรายกลุ่มสำหรับตัวแปรเพศ สถานภาพนักศึกษาและสถานะการลงทะเบียน และใช้การหาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สันทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในในด้านต่างๆ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในด้านผู้สอน ของนักศึกษาสาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังสรุปได้ดังนี้

5.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวนของกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนครั้งแรก และเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 มีจำนวนมากที่สุด

5.1.2 ทักษะคิดของนักศึกษาต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน

ผลการวิจัยพบว่า ทักษะคิดต่อการเรียนการของนักศึกษาต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในโดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง พิจารณารายด้าน โดยรวมมีระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา และด้านผลการเรียนรู้เรียงตามลำดับ

ทักษะคิดต่อการเรียนการของนักศึกษาต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในด้านผู้สอน โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทักษะคิดของนักศึกษามีระดับปานกลางทั้ง 3 ข้อ ได้แก่ ฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้เหตุผล ตรวจสอบที่ได้รับมอบหมายเร็ว และมีการเตรียมการสอนตามลำดับ

ทักษะคิดต่อการเรียนการของนักศึกษาต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในด้านเนื้อหา โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์ และ ความต่อเนื่องของเนื้อหาวิชา ตามลำดับ แต่ความเข้าใจในเนื้อหาที่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ทักษะคิดต่อการเรียนการของนักศึกษาต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจในระดับปานกลางทั้ง 3 ข้อ ได้แก่ สไลด์สื่อการสอน มีการใช้สื่อเสริมการสอนอื่น และ มีการใช้เอกสารประกอบการสอนตามลำดับ

ทักษะคิดต่อการเรียนการของนักศึกษาต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในด้านการวัดประเมินผลพบว่า โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจในระดับปาน

กลางทั้ง 3 ข้อ โดยที่มีระดับเท่ากับ 2 ข้อคือ ความยากของข้อสอบปลายภาค และ จำนวนงานได้ที่รับมอบหมาย ส่วนระดับที่สนใจมากที่สุดได้แก่ แบบฝึกหัดทดสอบมีความพึงพอใจในระดับน้อย

ทัศนคติต่อการเรียนการของนักศึกษาต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในด้านผลการเรียนรู้พบว่า โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับมากมีจำนวน 7 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การรู้เงื่อนไขที่มีผลต่องานออกแบบ ส่วนมีความพึงพอใจระดับมากที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ สามารถวางผังบนพื้นความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ส่วนข้อที่มีระดับปานกลางมีจำนวน 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความสามารถวิเคราะห์ยุคสมัยของการออกแบบ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การเข้าใจมโนทัศน์ในการออกแบบ

5.1.3 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน ด้านต่างๆ จำแนกตามเพศ สถานภาพนักศึกษาและประวัติการลงทะเบียน

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน จำแนกตามเพศ พบว่า เพศหญิงมีระดับความพึงพอใจโดยเฉลี่ยมากกว่าเพศชายในทุกด้านและทุกรายการ ระดับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษา จำแนกตามเพศ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ระดับความพึงพอใจของทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษา มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน และด้านการวัดประเมินผล ส่วนการเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่า ระดับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษา พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จำนวน 3 รายการได้แก่ มีการเตรียมการสอน บุคลิกผู้สอน และจำนวนงานที่มอบหมายเหมาะสม

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน จำแนกตามสถานะการลงทะเบียน พบว่า นักศึกษาที่ลงทะเบียนครั้งแรกมีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจสูงสุดในทุกด้าน รองลงมาเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนมาแล้ว มากกว่าภาค และนักศึกษาที่ลงทะเบียนครบแล้วมีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่ำที่สุดในทุกด้าน ระดับความพึงพอใจของทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของ

นักศึกษาโดยภาพรวมจำแนกตามสถานะการลงทะเบียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านอุปกรณ์สื่อการสอนและด้านการวัดประเมินผล ล้วนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 มีเพียง 1 ด้าน ที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ได้แก่ ด้านผลการเรียนรู้ ส่วนการเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความพึงพอใจของทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษาส่วนใหญ่คิดเป็นจำนวน 14 รายการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนจำนวน 10 รายการ ที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จำนวนนี้มี 4 รายการที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 อยู่ในด้านการเรียนรู้ ได้แก่ รู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่อการออกแบบ รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการออกแบบ สามารถประเมินตัดสินงานออกแบบที่ดีได้ และสามารถแก้ปัญหาทางงานออกแบบจากความรู้อื่นๆ

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษาจำแนกตามสถานภาพนักศึกษาพบว่า โดยภาพรวมแล้ว นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจมากที่สุด แต่นักศึกษาที่จบแล้วมีค่าน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่สี่มีระดับค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจสูงสุด 4 ด้าน ยกเว้นด้าน การวัดและประเมินผลที่ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีค่ามากที่สุด ส่วนค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษา จำแนกตามสถานภาพนักศึกษาโดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อ เปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอนและ ด้านเนื้อหา ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน ด้านการวัดประเมินผล และด้านผลการเรียนรู้ล้วนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนการเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีเพียง 2 รายการ ที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ได้แก่ เข้าใจ โน้ตสน์(concept)ในการออกแบบมากขึ้นและ สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา

5.1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน

ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กับและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในด้านต่าง ๆ พบว่า เพศและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์

สถาปัตยกรรม ด้านผู้สอน ด้านการวัดประเมินผลและในภาพรวมทุกด้าน มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนเพศและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม เนื้อหาการเรียนการสอน อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน ส่วนเพศและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ด้านผลการเรียนรู้ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานะการลงทะเบียนและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม ด้านผู้สอน เนื้อหาการเรียนการสอน อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน การวัดประเมินผล และใน ภาพรวมทุกด้าน มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 ส่วนสถานะการ ลงทะเบียนและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ด้านผลการเรียนรู้ มี ความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพนักศึกษาและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม ด้าน ผู้สอน เนื้อหาการเรียนการสอน อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน การวัดประเมินผล มีความ สัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้ามกัน (อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 ส่วนสถานภาพนักศึกษาและ ทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ด้านผลการเรียนรู้ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.1.5 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถามปลายเปิดเป็นข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการ เรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน

การวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis) จากแบบสอบถามปลายเปิดเป็นข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรม ศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่าข้อเสนอแนะมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคาบเรียนที่ยาวเกินไป ร้อยละ 26.45 รองลงมา เกี่ยวกับตารางเรียนที่เข้าไป ร้อยละ 20.65 และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อสอบที่ไม่ควรยากไป ร้อยละ 14.19 นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะอื่นๆที่ไม่อาจ จัดประเภท อีก ร้อยละ3.23

5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัยแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษา สาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนนักศึกษาที่รับเพิ่มขึ้นของสาขาสถาปัตยกรรมภายใน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าครึ่ง ซึ่งเป็นไปตามแนวโน้มโครงสร้างประชากรของไทย เกิดความไม่สมดุลทางเพศ ในประชากรไทยว่า ขณะนี้ประเทศไทยกำลัง (ปรามอทย์ปราสาท กุล และ ปัทมา ว่าพัฒนวศ์ 2551)

5.2.2 ผู้ตอบแบบสอบถามมีสถานะการลงทะเบียนเป็นลงทะเบียนเป็นครั้งแรกในวิชานี้มากที่สุด เท่ากับผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 มากที่สุดคือ จำนวน 64 คน เพราะเป็นกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเดียวกัน ที่มีจำนวนมากที่สุดเป็นผลสืบเนื่องของการที่รับนักศึกษาเพิ่มขึ้นของสาขาสถาปัตยกรรมภายใน จากแผนเดิม 50 คนไปเป็น 70 คน ซึ่งจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 มี คน เป็นเพศชายจำนวน 16คน และเพศหญิงจำนวน 58 คน

5.2.3 จากวัตถุประสงค์ ที่ศึกษาทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของ นักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผลการวิจัยพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านเนื้อหาการเรียนการสอนและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวัดประเมินผล

ด้านผู้สอน มีระดับค่าเฉลี่ยทัศนคติโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้เหตุผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ก่อนข้างสูง จนเกือบถึงเกณฑ์ระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ลักษณะนี้มีแนวโน้มไปในทางดีสมควรคงไว้และพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นไป สอดคล้องกับแนวคิดของ จันทนา โหมคมณี(2546:4) ที่ว่า การเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา และการแสวงหาความรู้ เป็นหลักการประการหนึ่งของการบูรณาการ เพราะการแก้ปัญหาเป็นความสามารถขั้นสูงสุด

ของมนุษย์ ความสามารถนี้จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการคิดสร้างสรรค์(creative thinking) ความสามารถในการตรึงตรอง(reflexive thinking) และเกิดความคิดริเริ่ม(initiative thinking) (เพราะพรหม เปลี่ยนภู 2540: 171-172) อีกข้อที่อยู่ในระดับปานกลางและมีแนวโน้มไปทางระดับมากคือ *ตรวจงานที่ได้มอบหมายเร็ว* แสดงถึงพึงพอใจต่อการได้รับข้อมูลป้อนกลับ(feedback)ของสิ่งที่นักศึกษาได้แสดงออกไป ดังเช่นที่ประภาพันท์ เอี่ยมสุภานิต (2550: 1-6) กล่าวไว้ว่า สิ่ง que ผู้เรียนได้เรียนรู้ ไม่สามารถบอกว่าผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้หรือไม่ เพราะผู้เรียนอาจเรียนรู้ขึ้นในเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่ผู้สอนไม่ได้ตั้งใจ แต่สามารถบอกสิ่งที่ผู้เรียนได้รู้ ตามเป้าหมายที่กำหนด ด้วยการชี้วัดของกระบวนการแสดงออก (performance) ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการ การเรียนรู้(Learning) ส่วนข้อมีการเตรียมการสอนมีระดับคะแนนปานกลางที่ต่ำที่สุดในด้านผู้สอน บ่งชี้ว่าผู้สอน ควรปรับปรุงการเรียนการสอนในส่วนของการเตรียมการสอน อาจกระตุ้นด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนอื่น นอกเหนือจากการบรรยายเพื่อเร้าให้ผู้เรียนสนใจและเกิดการเรียนรู้

ด้านเนื้อหา มีระดับค่าเฉลี่ยทัศนคติโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความ เหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์ และ ความต่อเนื่องของเนื้อหาวิชาต่างก็มีค่าอยู่ในระดับมากตามลำดับ ยกเว้นความเข้าใจในเนื้อหา ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่านักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจใน เนื้อหาวิชา อาจเนื่องมาจากเนื้อหาที่มีจำนวนมาก จนอาจทำให้เกิดความสับสน เปลี่ยนเป็นเบื่อ และไม่สนใจ ทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาในที่สุด หรืออาจเพราะเป็นครั้งที่ วินัย พงศ์ศรีเพียร (2543: 4) กล่าวไว้ว่า การสอน ประวัติศาสตร์ในประเทศไทยไม่เพียงแต่ไม่พัฒนา หากยังเดินไปในทิศทางที่ผิด เน้นการถ่ายทอดความรู้ มากกว่าการสร้างองค์ความรู้ ฉะนั้น จึงควรปรับเปลี่ยนเนื้อหาและวิธีการสอนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในชั้นเรียน กระตุ้นให้เกิดความต้องการเรียนรู้ด้วยตนเองอันจะเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้ต่อไป

ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน มีระดับค่าเฉลี่ยทัศนคติโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นราย ข้อพบว่า ข้อสไลด์สื่อการสอนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อยไปทางมาก แสดงทัศนคติทางบวกของการใช้ อุปกรณ์สื่อการสอนในวิชานี้ สไลด์สื่อการสอนที่ใช้กันอยู่เป็นหลักในวิชานี้ คือ โปรแกรมเพาเวอร์พอยท์ (Powepoint) ซึ่งช่วยนำเสนอเนื้อหาจากผู้สอนไปสู่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้สอนมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตาม วัตถุประสงค์ ลดเวลาการเรียนรู้ สามารถนำเสนอต่อผู้เรียนจำนวนมากและลดค่าใช้จ่าย(ชัยรงค์ พรหมวงค์ และ คณะ2551 : 10-43) นอกจากนี้ ข้อ มีการใช้สื่อเสริมการสอนอื่น ก็มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางรองมา ซึ่งให้เห็นว่า

นักศึกษามีแนวโน้มพึงพอใจต่อการใช้สื่อประเภทอื่น ๆ เพราะความหลากหลายของสื่อเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความสนใจต่อเรื่องที่จะเรียนเนื่องจากไม่เป็นการจำเจในการใช้สื่อหนึ่งสื่อใดตลอดอันอาจก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายได้ ส่วนข้อ มีการใช้เอกสารประกอบการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ต่ำที่สุด บ่งบอกว่า ผู้สอนควรเพิ่มความใส่ใจในการใช้เอกสารประกอบการสอนควบคู่ไปกับการบรรยาย เพราะนักศึกษามีความแตกต่างในการเรียนรู้ บางคนเรียนรู้ช้า บางคนเรียนรู้เร็ว ดังนั้น จะต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้เหมาะสมโดยคำนึงถึงความแตกต่างของบุคคล ตามที่มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542

ด้านการวัดประเมินผล มีระดับค่าเฉลี่ยทัศนคติโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อ จำนวนงานที่ได้รับมอบหมาย และความยากของข้อสอบปลายภาคอยู่ในระดับปานกลางก่อนไปทางมาก สัมพันธ์กับข้อเสนอแนะในตอนที่ 3 โดยที่ความยากของข้อสอบมีความดีเป็นอันดับ 3 และปริมาณงานมากมีความดีเป็นอันดับที่ 4 ซึ่งให้เห็นว่าการวัดประเมินผลในวิชานี้ ผู้สอนควรแจ้งให้นักศึกษาทราบถึงจุดมุ่งหมายและเกณฑ์ในการวัดประเมินผลให้ได้ทราบตั้งแต่ต้นเพื่อให้นักศึกษาตื่นตัว ปรับพฤติกรรมให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ เพื่อไม่ให้เกิดการต่อต้าน เห็นว่างานที่มอบหมายเป็นภาระหรือข้อสอบยากเกินความสามารถของนักศึกษา แทนที่จะเห็นว่าเป็นการทดสอบความรู้ ส่งข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้สอนถึงผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ เพราะการวัดประเมินผลควรดำเนินบ่อยครั้งและดำเนินทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน (ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ 2539: 101-102)

ด้านผลของการเรียนรู้ มีระดับค่าเฉลี่ยทัศนคติโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับมาก 7 ข้อ ข้อที่ค่ามากที่สุดได้แก่ *รู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่องานออกแบบ* ในขณะที่ข้อที่มีค่าน้อยที่สุด ได้แก่ *เข้าใจมโนทัศน์ (concept) ในการออกแบบมากขึ้น* บ่งบอกถึงลักษณะเด่นของการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาในสาขาสถาปัตยกรรมภายใน ที่มีลักษณะเป็นรายละเอียด (เงื่อนไข) มากกว่าภาพรวม (มโนทัศน์) ค่าระดับมากถัดจากอันดับแรกอีก 6 อันดับได้แก่ *มีทักษะความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงานศิลปะ, สามารถสืบค้นหาเรื่องที่สนใจอย่างเป็นระบบโดยอาศัยความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน, สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา, สามารถแก้ปัญหางานออกแบบจากความรู้จากวิชานี้, สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้, สามารถวางผังบนพื้น*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน เรียงตามลำดับ ล้วนบ่งชี้ลักษณะการเรียนรู้ในเชิงปฏิบัติ ที่ต้องอาศัยการฝึกฝนทำซ้ำจนเกิดความชำนาญ ต่างจากค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ทั้ง 4 ได้แก่ สามารถจำแนกบอก รายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆ, รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการออกแบบ, สามารถประเมินตัดสินงาน ออกแบบที่ดีได้, เข้าใจมโนทัศน์ (concept) ในการออกแบบมากขึ้นเรียงตามลำดับ ทั้งหมดแสดงให้เห็นผลการเรียนรู้ในหมวดปัญหา หรือ พุทธิปัญหา จะเห็นได้ว่าการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาในวิชานี้ ประสบผลตามจุดประสงค์ทางทักษะมากกว่าด้านปัญญาไม่สอดคล้องกับที่ฉันทนาโหมคมณี(2546: 19) กล่าวว่าเมื่อผู้สอนใช้วิธีบรรยายอย่างเดียวจะบรรลุเพียงความรู้เพียงประการเดียวในสามวัตถุประสงค์ของการศึกษา อาจเป็นเพราะธรรมชาติของสาขาที่เป็นวิชาชีพ ทำให้นักศึกษาใส่ใจกับเรื่องทักษะมากกว่าความรู้เชิงวิชาการ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1. ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สรุปได้ตามตารางที่ 5.1 ดังนี้

ตารางที่ 5.1 แสดงแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน

แนวทางการพัฒนา	แนวปฏิบัติ
1.ด้านผู้สอน	<ul style="list-style-type: none"> - การเตรียมการสอน - การฝึกคิดและใช้เหตุผล - การตรวจงาน
2.ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน	<ul style="list-style-type: none"> - เนื้อหาวิชาโดยรวมให้เข้าใจง่าย - ความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์ - ความต่อเนื่องของเนื้อหา

ตารางที่ 5.1 แสดงแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน (ต่อ)

แนวทางการพัฒนา	แนวปฏิบัติ
3.ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน	<ul style="list-style-type: none"> - การใช้สไลด์การสอน - การใช้สื่อเสริมการสอนอื่น - การใช้เอกสารประกอบการสอน
4.ด้านการวัดประเมินผล	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนงานที่มอบหมายให้เหมาะสม - แบบทดสอบก่อนสอบ - การออกข้อสอบปลายภาค - การตัดเกรดที่เหมาะสม
5.ด้านผลการเรียนรู้	<ul style="list-style-type: none"> - รู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่องานออกแบบ - รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการออกแบบ - เข้าใจโน้ตส์ในการออกแบบมากขึ้น - สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้ - สามารถจำแนกบอกรายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆ - สามารถประเมินตัดสินงานออกแบบที่ดีได้ - สามารถแก้ปัญหาทางงานออกแบบจากความรู้จากวิชานี้ - สามารถวางผังบนพื้นความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน - สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา - สามารถสืบค้นหาเรื่องที่สนใจอย่างเป็นระบบโดยอาศัยความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน - มีทักษะความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงานศิลปะ

จากตารางที่ 5.1. แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอน สามารถสรุปได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.ด้านผู้สอน นอกเหนือจากคุณสมบัติของผู้สอนที่จะต้องมีความรอบรู้ มีกิริยาอัธยาศัยดี และมีความหนักแน่นบุคลิกธรรม ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความสำคัญของการเตรียมการสอนอย่างมีระบบเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ นอกจากนี้ผู้สอนควรแสวงหาความรู้ ใฝ่รู้ เข้ารับการฝึกฝนอบรมเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ใหม่ ๆ เพื่อให้มีความรู้ที่ทันสมัยเพื่อถ่ายทอดแก่นักศึกษา ทั้งนี้ ควรพัฒนาคุณสมบัติที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้แก่ การฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้เหตุผล มีทักษะการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี เช่นเครือข่ายสังคม(social network) มาสนับสนุนการเรียนการสอน อนึ่ง ผู้สอนควรไม่ละเลยหน้าที่ของผู้สอนในการตรวจงานที่มอบหมายให้เร็วเพื่อส่งผลย้อนกลับ(feedback)แก่นักศึกษาได้ทราบเพื่อปรับปรุงพัฒนาตนต่อไป

2.ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน ควรคำนึงถึงการปรับปรุงเนื้อหาให้เนื้อหาวิชาโดยรวมให้เข้าใจง่าย โดยอาจเริ่มต้นสอนในสิ่งที่นักศึกษาอยากรู้ เริ่มต้นจากสิ่งที่ยังไปสู่สิ่งที่ยาก มีความต่อเนื่องของเนื้อหาในวิชาเรียงลำดับเป็นขั้นตอนต่อเนื่อง และครบถ้วนในเนื้อหาตามเวลาที่เหมาะสม ไม่ควรเร่งให้นักศึกษาเรียนรู้มากในเวลาอันจำกัด โดยควรพิจารณาความเหมาะสมระหว่างเนื้อหาการเรียนการสอนกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์ ในกรณีหลักสูตรใหม่ที่จะเปลี่ยนแปลงเป็น 3 หน่วยกิต ทางวชววิชาควรพิจารณาจัดการเรียนการสอนเป็น 2 สัปดาห์ต่อสัปดาห์ เพ่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดี เพราะสมรรถนะของนักศึกษาในการฟังบรรยาย 3 ชั่วโมง ให้สนใจตลอดเป็นสิ่งที่ยาก

3.ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา บัญญัติว่า “ มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ข้อ (5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ” ดังนั้น ผู้สอนเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะกับวัตถุประสงค์ของวิชา หากใช้สื่อการสอนที่เป็นสไลด์ ควรพัฒนาการใช้สไลด์การสอนที่มีเนื้อหาถูกต้อง ทันสมัยและน่าสนใจเพื่อให้ดึงดูดความสนใจของนักศึกษา และช่วยให้เข้าใจเนื้อหาวิชาได้ดีเป็นลำดับขั้นตอน นอกจากนี้ ควรมีการใช้สื่อเสริมการสอนอื่นประกอบ และ

ควรจัดให้มีการใช้เอกสารประกอบการสอนให้พร้อมเพียง เพื่อทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้วและเสนอเนื้อหาสาระที่จะต้องเรียนรู้

4.ด้านการวัดประเมินผล ควรปรับปรุงจำนวนงานที่มอบหมายให้เหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวิชาและสอดคล้องกับแต่ละภาคการเรียน ควรจัดให้มีแบบทดสอบให้ลองหัดทำล่วงหน้าก่อนสอบ จัดออกข้อสอบปลายภาคให้มีความยาก-ง่ายตามความเหมาะสม แต่ควรวัดความสัมฤทธิ์ผลทางความรู้ในด้านต่าง ๆ อาทิ ความจำ ความเข้าใจ การนำใช้ การวิเคราะห์หารสังเคราะห์และการประเมิน การตัดเกรดให้เหมาะสมโดยการอิงตามมาตรฐานหรืออิงตามกลุ่มตามแต่วัตถุประสงค์ของการเรียน ทั้งนี้ เกณฑ์วัดความก้าวหน้าควรกำหนดให้ชัดเจนตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ควรสังเกตการปฏิบัติงานและการแสดงออกของนักศึกษาประกอบในการวัดสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาเพิ่มขึ้นนอกเหนือไปจากการใช้แบบทดสอบวัดความรู้แต่อย่างเดียว

5.ด้านผลการเรียนรู้ ควรคำนึงถึงการพัฒนาให้มีมาตรฐานการเรียนรู้ ตามที่คณะกรรมการอุดมศึกษา กำหนด ให้ครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน โดยเพิ่มด้านคุณธรรม จริยธรรมและด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบสอดแทรกไปในบทเรียน นอกเหนือจากการส่งเสริมการเรียนรู้ ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญาและการสื่อสาร ภาระใช้เทคโนโลยีสารสนเทศตามปกติที่ปฏิบัติอยู่ คือ ให้นักศึกษารู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่องานออกแบบ รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการออกแบบ เข้าใจมโนทัศน์(concept)ในการออกแบบมากขึ้น สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้สามารถจำแนกออกรายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆ สามารถประเมินตัดสินงานออกแบบที่ดีได้สามารถแก้ปัญหางานออกแบบ จากความรู้จากวิชานี้สามารถวางผังบนพื้นความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา สามารถสืบค้นหาเรื่องที่สนใจอย่างเป็นระบบโดยอาศัยความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน และมีทักษะความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงานศิลปะ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานบูรณาการเข้ากับการเรียนรู้ในวิชาชีพสถาปัตยกรรม

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในอนาคต

1. ควรสอบถามข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับเนื้อหา การใช้เอกสารประกอบการสอน เพื่อให้ได้ข้อมูลในการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรซึ่งเนื้อหาตรงตามความต้องการ
2. ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบลักษณะผลการเรียนของนักศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษตอการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน เฉพาะด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน ด้านการวัดประเมินผล และด้านผลการเรียนรู้เท่านั้น ควรมีงานวิจัยเชิงคุณภาพที่ถามเจาะลึกในรายละเอียดอย่างลึกซึ้งในแต่ละด้าน เพื่อได้ข้อมูลบ่งชี้ถึงปัญหาอย่างชัดเจน เพื่อใช้ในการดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างตรงประเด็น
4. ควรสนับสนุนให้มีการวิจัย เกี่ยวกับทัศนคติ ของนักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา สถานประกอบการ เกี่ยวกับวิชานี้ในปัจจุบัน และความต้องการ ในอนาคต
5. ควรสนับสนุนให้มีการวิจัย เกี่ยวกับทัศนคติ ของนักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา ตอการจัดการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ และ/หรือหลักสูตรอื่น ที่มีการจัดการเรียนการสอนของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และมหาวิทยาลัยอื่น ๆ
6. ควรสนับสนุนให้นำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในด้านที่เกี่ยวข้องเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในการวิจัยอย่างสูงสุด และควรสนับสนุนให้ทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อติดตามผลและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

..... 2548 ชุดการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ผลิตและการใช้สื่อ. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

กมล เว็สุวรรณและ นิตยา เว็สุวรรณ . 2539. แนวคิดการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและแนวทางในการจัดตั้ง ศูนย์วิทยบริการด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาสำหรับสายงานด้านมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ดันอ้อแกรมมี .

กรมวิชาการ. 2545. เอกสารประกอบการศึกษาพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

กรรมธิการ กานูจันดา. “ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อวิชา สท 344 ภาษาอังกฤษ สำหรับการท่องเที่ยว 1“ .วารสารวิจัยและส่งเสริมวิชาการเกษตร. ปีที่27 ฉบับที่ 3 มิถุนายน 2553-กันยายน 2553: 61-66

กัญญา วีรบรรณนะ. 2536. การศึกษาสภาพปัญหาการเรียน การสอนและการทำวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหาร การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของสถานอุดมศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง.

กุนเตอร์ โรซ. 2529 . ทฤษฎีการเรียนรู้. ศรีเครือ โปวาทอง. แปล กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.

จันทร์จิรา วงศ์วิศิษฎ์รังสี. 2544. การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี. อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2547. พัฒนาการวิชาสถาปัตยกรรม. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. 2539. การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ กรุงเทพฯว อลิ้นเพชร.

ชนาธิป พรกุล. 2543. แดงส์รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2537. เอกสารชุดวิชาสื่อการสอน ระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8 – 15. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ สุพันธ์ ปัทมาคม สมเชาวิเนตรประเสริฐ ละสมถวิล วิจิตรวรรณ. 2551. “หน่วยที่ 10 สื่อการเรียน”. ใน ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและสื่อการสอน หน่วยที่8-15. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ชรีณี เดชจินดา. 2530. ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อศูนย์บริการอุตสาหกรรมแขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน. กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยมหิดล.

เชาวลิต ชูกำแพง. 2551 การพัฒนาหลักสูตร : การพัฒนา บริหาร นำไปใช้ ประเมิน วิจัยและพัฒนา (Curriculum development). มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เชิดศักดิ์ โฉวาสินธุ์. 2522. การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ณัฐกฤตา จันทร์หอม. 2553. แนวทางพัฒนาการตลาดและองค์ประกอบของพิพิธภัณฑ์เพื่อเสริมสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว กรณีศึกษา : สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ กรุงเทพมหานคร. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ดวงใจ สุขจี. 2551. ความคิดเห็นของนักเรียนช่างอิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อสภาพการจัดการเรียน การสอนของวิทยาลัยอาชีพ. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ดวงพร ออบเชย. 2545 สภาพการเรียนการสอนภาควิชาเกษตรอุตสาหกรรม วัสดุศาสตร์บัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง.

ทวี ท่อแก้วและคณะ. 2501. วิชาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ทองจันทร์ หงส์ลดารมภ์. 2528. “วัตถุประสงค์การศึกษา” ใน คู่มืออาจารย์ด้านการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

เทพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ. 2540. พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช

รัชชชัย ชัยจิรฉายากุล. 2529. การพัฒนาหลักสูตรจากแนวคิดสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล

ธีรารัง บัวศรี. 2532. ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและพัฒนา . กรุงเทพฯ : เฮอร์วิทการพิมพ์.

บังกช ทองวรินทร์. 2541. “บทที่ 15 การพิจารณาเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน” ใน คู่มือการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

บันลือ พลฤกษ์วัน. 2524. หลักสูตรกับบูรณาการทางการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

บุญชม ศรีสะอาด. 2546. การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ. 2547. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดักท์.

ปนัดดา โสมวงศ์. บรรณาธิการ(รวบรวม) 2528. คู่มืออาจารย์ด้านการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประภาพันธุ์ เขียมสุภาภิต 2550. “หน่วยที่ การเรียนรู้กับการเรียนการสอน” ใน ประมวลสาระชุดวิชาวิทยาการจัดการจัดการเรียนรู้ (Learning Management Science 20503) หน่วยที่1-7. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ประอร สุนทรวิภาต. 2546. “การวัดและประเมินผล: หนึ่งในดัชนีชี้วัดคุณภาพการศึกษาตรงเรียนนายเรือ.” วารสารโรงเรียนนายเรือ. ปีที่3 ฉบับที่2 เมษายน - มิถุนายน 2546 : 49-55

ปราโมทย์ ประสาทกุล และ ปัทมา ว่าพัฒน์วงศ์. 2551. “ความไม่สมดุลของประชากรชายและหญิงในประเทศไทย”. ใน ประชากรและสังคม 2551: มิติ เพศ ในประชากรและสังคม. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

พรชูลี ภูณานุกร. 2524. การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ แนวทางพหุภุมนุษยนิยม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พัญณี สุกใส. 2548. พฤติกรรมการสอนของครูตามแนวปฏิรูปการศึกษา: กรณีศึกษาโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาราชา. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

พันธุ์ทิพย์ รามสูตร. 2541. “บทที่ 3 วัตถุประสงค์การศึกษา” ใน คู่มือการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

เพราพรรณ เปลี่ยนภู. 2540. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. 2528. “การสอน” ใน คู่มืออาจารย์ด้านการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

มาณี ไชยธีรานูวัฒน์ศิริ. 2541. “บทที่ 5 กระบวนการเรียนการสอน” ใน คู่มือการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

รวีวรรณ แสงฉาย. 2541. “ความเป็นครู” ใน คู่มือการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์. 2533. การวัดทัศนคติเบื้องต้น. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

ราชบัณฑิตยสถาน. ๒๕๔๒. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

รุ่งทิพา โพธิ์นอก. 2552. การเรียนการสอนสาระประวัติศาสตร์. [ONLINE] เข้าถึงได้จาก
<http://km.korat3.go.th/?name=research&file=readresearch&id=29>

รุ่งโรจน์ ธรรมรุ่งเรือง. ๒๕๕๑. ประวัติ แนวความคิด และวิธีค้นคว้าวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะไทย. กรุงเทพฯ :
เมืองโบราณ

รุจิร ภู่อาระ. 2545. การพัฒนาหลักสูตรตามแนวปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : บুদ্ধ พอยท์

วิชัย วงษ์ใหญ่. 2521. พัฒนาหลักสูตรและการสอน-มิติใหม่. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.

วัฒนา ศรีสัตย์วาจา. 2534. จิตวิทยาทัศนคติ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2552 . การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ เน้นสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ศิริวรรณ ฉัตรมณีรุ่งเจริญ นฤมล ชูตากม กันทิมาณี พันธุ์วิเชียร และเกเลน อธิกสัน. 2553. “ทฤษฎีรากฐานของ
ความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนของครูวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษาตอนปลายโดยใช้
รูปแบบกรณีศึกษาเชิงตีความ(Grounded Theory of Highly Regarded High Elementary
Science Teachers’ PCK by Interpretive Case Study).” วารสารวิจัย มข. ปีที่ 15 (10)
ตุลาคม 2553 : 998-1014

ศิริวรรณ ศรีพหล. 2550. “หน่วยที่ 3 ระบบการเรียนการสอน” ใน ประมวลสาระชุดวิชาวิทยาการจัดการจัดการ
เรียนรู้ (Learning Management Science 20503) หน่วยที่1-7 . กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สัจด์ อุทรานันท์. 2532. พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สันต์ ธรรมบำรุง. 2527. เอกสารนิเทศการศึกษาหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ: หน่วย
ศึกษานิเทศก์ กรมฝึกหัดครู.

สิริลักษณ์ ยิ้มประสาทพร. 2548. กระบวนทัศน์ใหม่กับการเรียนรู้ชุมชน. กรุงเทพฯ: โครงการเสริมการเรียนรู้
เพื่อชุมชน.

สุกัญญา ศรีสืบสาย. 2551. การจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการอ่านและการคิด. กรุงเทพฯ: นานามีบุ๊กส์พับลิเคชั่นส์.

สุชาติ วิษุณณะพันธุ์. 2548. ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตโปรแกรม
วิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง.

สุพงษ์ โสชนะเสถียร. 2533. ทศนคติ: การวัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ: โอเดียน
สตอร์

สุราษฎร์ พรหมจันทร์. 2550. ยุทธวิธีการเรียนการสอนวิชาเทคนิค. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ

เสริมศรี เขยสร สุรพล บัวพิมพ์และสุนทรี คนเที่ยง. 2543. รายงานการวิจัยเรื่องหลักเกณฑ์และรูปแบบการ
พัฒนาหลักสูตรที่พึงประสงค์. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.

สุรีย์ สุวรรณปรีชา. 2524. "กระบวนกรเรียนการสอน" ใน พัฒนาการเรียนการสอน. หอมหวาน ชื่นจิตร.
บรรณาธิการ(รวบรวม). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน. 2544. การวัดและประเมินการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา เล่มที่ 3. พิมพ์
ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : พันนี้พับลิชชิง.

Bibliography

Allport, G. 1953. Handbook on Social Psychology. Worcester, England: Clark University Press.

Asch, Solomon E. 1952. **Social psychology** . New York: Prentice Hall.

McIver, John P. and, Carmines, Edward G. 1981. **Unidimensional Scaling (Quantitative Applications in the Social Sciences)** U.S.A.: Sage Publications.

Newcomb, Theodore M. and Turner, Ralph H. and Converse, Philip E.. 1965. **Social psychology: the study of human interaction**. U.S.A.: Holt, Rinehart and Winston

Rosenberg, Milton J., and Hovland, Carl I. 1960. **Attitude Organization and Change**. New Haven : Yale University.

Spencer, John. 1996. **The Art History Study Guide**. London: Thames and Hudson.

Vroom, Victor H.. 1964. **Work and Motivation**. New York: John Wiley and Sons.

Wolman, Thomas E.1973. **Education and Organizational Leadership in Elementary Schools**. U.S.A.: Prentice- Hall.

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามโครงการวิจัย

เรื่อง

แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน
ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบแบบสอบถามนี้ คือนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้ลงทะเบียนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน (1, 2, 3, 4)
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ
ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน
ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ขอขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชาติ ภาสวร

กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย X ลงใน ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง

2. ท่านลงทะเบียนวิชา ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมใน

เป็นครั้งแรก มากกว่า 2 ภาคการเรียน ครบทั้งหมดแล้ว

3. ท่านกำลังเรียนอยู่ชั้นปีที่

ปีที่ 2 ปีที่ 3 ปีที่ 4 ปีที่ 5 จบการศึกษาแล้ว

3. ส่วนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษา สาขา

สถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี

พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในด้านต่างๆ ดังนี้

- 1) ด้านตัวผู้สอน
- 2) ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน
- 3) ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน
- 4) ด้านการวัดประเมินผล
- 5) ด้านผลการเรียนรู้

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาประเมินโดยทำเครื่องหมาย X ลงในช่อง 5,4,3,2, หรือ 1 ตามความคิดเห็นของท่าน

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	สภาพห้องเรียนห้องบรรยาย	5	4	3	2	1

ข้อ 0 ท่านให้เครื่องหมายในช่องระดับความคิดเห็น 5 หมายถึงท่านเห็นด้วยมากที่สุดเกี่ยวกับเรื่องสภาพห้องเรียนห้องบรรยาย

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ด้านผู้สอน						
1.1	มีการเตรียมการสอน	5	4	3	2	1
1.2	ฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้เหตุผล	5	4	3	2	1
1.3	ตรวจงานที่ได้รับมอบหมายเร็ว	5	4	3	2	1
2.ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน						
2.1	มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์	5	4	3	2	1
2.2	มีความต่อเนื่องของเนื้อหาในวิชา	5	4	3	2	1
2.3	เนื้อหาวิชาโดยรวมเข้าใจง่าย	5	4	3	2	1
3.ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน						
3.1	มีการใช้สไลด์การสอน	5	4	3	2	1
3.2	มีการใช้สื่อเสริมการสอนอื่น	5	4	3	2	1
3.3	มีการใช้เอกสารประกอบการสอน	5	4	3	2	1
4.ด้านการวัดประเมินผล						
4.1	จำนวนงานที่มอบหมายเหมาะสม	5	4	3	2	1
4.2	มีแบบทดสอบให้ลองหัดทำล่วงหน้าก่อนสอบ	5	4	3	2	1
4.3	ข้อสอบปลายภาคมีความยาก	5	4	3	2	1
4.4	เกรดที่ได้รับมีความเหมาะสม	5	4	3	2	1
5.ด้านผลการเรียนรู้						
5.1	รู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่องานออกแบบ	5	4	3	2	1
5.2	รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการออกแบบ	5	4	3	2	1
5.3	เข้าใจมโนทัศน์(concept)ในการออกแบบมากขึ้น	5	4	3	2	1
5.4	สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้	5	4	3	2	1
5.5	สามารถจำแนกบอกรายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆ	5	4	3	2	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5.6	สามารถประเมินตัดสินงานออกแบบที่ดีได้	5	4	3	2	1
5.7	สามารถแก้ปัญหาทางงานออกแบบจากความรู้จากวิชานี้	5	4	3	2	1
5.8	สามารถวางผังบนพื้นความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน	5	4	3	2	1
5.9	สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา	5	4	3	2	1
5.10	สามารถสืบค้นหาเรื่องที่สนใจอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน	5	4	3	2	1
5.11	มีทักษะความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงานศิลปะ	5	4	3	2	1

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน

ขอขอบคุณทุกท่านที่ตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นายชาติ ภาสวรรณ
Mr. Jati Passworn

หน่วยงาน สาขาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

โทรศัพท์ 02-7392142 โทรสาร 02-7392142

E-mail kpsati@kmitl.ac.th

ประวัติการศึกษา ปริญญาตรี สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (สธ.บ.)
ปริญญาโท สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (สถาปัตยกรรมภายใน)
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้